

DIARI DE SESSIONS DEL PLE DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

D.L.P.M. 770-1987

Fq.Con.núm.33/27

IV Legislatura

Any 1996

Número 25

**Presidència
del Molt Honorable Sr. Joan Huguet i Rotger.**

Sessió celebrada dia 12 de març del 1996, a les 16,30 hores.

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I.- MOCIONS:

- 1) RGE núm. 3091/95, presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears, relativa a gestió dels comptes generals de la Comunitat Autònoma, derivada de la Interpel·lació RGE núm. 2533/95. 902
 - 2) RGE núm. 3145/95, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política de transports per carretera, derivada de la Interpel·lació RGE núm. 2508/95. 906
 - 3) RGE núm. 3809/95, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política d'habitatge i sòl del Govern de la CAIB, derivada de la Interpel·lació RGE núm. 2574/95. 913
-

II.- DEBAT DE PRESA EN CONSIDERACIÓ de la proposició de llei RGE núm. 3056/95, presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears, relativa a creació del Consell Econòmic, Ecològic i Social.

918

EL SR. PRESIDENT:

Bones tardes, senyores i senyors diputats. S'obre la sessió.

I.1) Moció RGE núm. 3091/95, presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears, relativa a gestió dels comptes generals de la Comunitat Autònoma, derivada de la Interpel·lació RGE núm. 2533/95.

El primer punt de l'ordre del dia fa referència a les mocions. En primer lloc, veurem la Moció núm. 3091/95 presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears, relativa a gestió dels comptes generals de la Comunitat Autònoma, derivada de la Interpel·lació 2533/95. En nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida, té la paraula el seu portaveu, Sr. Grosske.

EL SR. GROSSKE I FIOL:

Feliç migdiada a tot el parlament. Hi ha un primer aspecte, tal volta de caràcter formal, que convé posar en relleu quan es presenta una moció com aquesta que se sembla bastant a la proposta de resolució que el meu grup va presentar a la Comissió d'Economia i Hisenda després d'examinar el dictamen del Tribunal de Comptes sobre els comptes generals de la Comunitat Autònoma de 1992. Efectivament, pot semblar que aquest debat està en certa manera duplicat, com està duplicada la moció respecte a aquelles propostes de resolució, però des del punt de vista d'Esquerra Unida això no és així. El fet que la gestió pressupostària, precisament per la seva importància, tenguí ja uns mecanismes pre establerts de crítica i examen parlamentari, diguéssim d'ofici, no ha d'anar en detriment que per part de algun grup, si així ho estima pertinent, es presentin iniciatives de més relleu a l'àmbit global del plenari d'aquest parlament en forma, per exemple, d'interpel·lació de manera que en el màxim àmbit d'aquesta cambra es pugui tenir un intercanvi de parers sobre una qüestió, insisteix, tan fonamental com la gestió pressupostària dels comptes de la Comunitat Autònoma i presentar les corresponents mocions per instar el Govern a millorar la gestió d'aquest tema.

Fet aquest preàmbul, hem de dir que aquesta moció que avui presenta Esquerra Unida té l'origen a l'informe del Tribunal de Comptes del 1992, el més recent que tenim, sobre els comptes de la Comunitat Autònoma. No és qüestió de repetir els arguments que es varen donar durant la interpel·lació, quan, crec que amb una excessiva facilitat, vàrem caure en el conegut argument de la botella mig plena i mig buida, és a dir, vàrem fer èmfasi en allò correcte i reconegut pel Tribunal de Comptes, o allò que no és correcte o que el Tribunal de Comptes critica, fins i tot establint un examen comparatiu entre altres comunitats autònomes i la nostra o entre la nostra gestió pressupostària i els comptes de l'Estat. Jo crec que el fet important, el fet constatable, és que el Tribunal de Comptes ha detectat en aquest exercici pressupostari, el més ressent examinat, i en els anteriors, una sèrie d'anomalies. Algunes varen ser reconegudes d'una manera franca pel Conseller d'Economia i Hisenda, Sr. Matas, en concret es va referir a alguna dient que són coses que és important corregir-les malgrat que no són per tirar-se d'un setè pis. Cosa amb la qual vàrem coincidir, ningú no estava disposat a tirar-se d'un setè pis per aquestes anomalies. Altres varen ser defensades per raons de caràcter polític, d'eficàcia administrativa. En tot cas, va ser el propi conseller qui va reconèixer que la gestió dels comptes de la Comunitat Autònoma és, sense cap dubte, millorable, i empr les seves paraules textuais.

Dins tota aquesta sèrie d'anomalies o d'irregularitats, hi ha qüestions que efectivament són tècniques i hi ha qüestions que no són tan tècniques, fins i tot jo diria que hi ha qüestions que no tenen res de tècnica i afecten a qüestions políticament molt sensibles com, per exemple, els temes de contractació. En aquest sentit, voldria refrescar la memòria a aquest parlament al·ludint a determinades qüestions que varen ser exposades pel Tribunal de Comptes com la manca d'informe tècnic a algun expedient de contractació, el fet que a un altre expedient consti un acord del Consell de Govern "*en el que al mismo tiempo que se aprobó el proyecto, el expediente, el gasto, el pliego de cláusulas administrativas particulares y la apertura del procedimiento de contratación, se adjudicó definitivamente el contrato*", jo crec que això ja no és una anomalia de caràcter tècnic. Es consideren obres complementàries coses que per la seva quantia o característiques havien de donar per a modificacions del projecte i, per resumir i per no allargar, crec que hi ha un paràgraf de l'informe del Tribunal de Comptes prou eloqüent, que diu que "*en la ejecución del 50% de los contratos de obras se han producido frecuentes retrasos cuya duración ha excedido de las prórrogas y suspensiones concedidas e incluso en algunos casos de los plazos totales de ejecución inicialmente previstos, sin que se hayan justificado adecuadamente las causas, no habiéndose impuesto penalidades por demora a los contratistas*". És a dir, que es produeixen retards en l'execució de moltes hores, no s'expliquen les causes, no es justifiquen, no es fan les corresponents pròrrogues o, en tot cas, les corresponents sancions al contractista. Crec que això va ser argumentat d'una manera desafortunada en el seu moment. En tot cas, no vull entrar en aquell debat ni en aquella argumentació, però a partir d'aquestes consideracions crec que la moció que presenta Esquerra Unida és una moció que pràcticament se justifica amb els seus termes.

Aquesta moció, en el seu primer punt, diu que el Parlament de les Illes Balears manifesta la seva preocupació per aquestes irregularitats detectades pel Tribunal de Comptes en la fiscalització dels comptes generals de la Comunitat Autònoma. Si efectivament han constatat que es detecten irregularitats, crec que el mínim que pot fer aquest parlament és preocupar-se. En aquest sentit va el primer punt de la moció.

La segona també és de calaix. Diu que el Parlament de les Illes Balears insta el Govern a vetllar per un estricte compliment de la normativa vigent pel que fa a la gestió pressupostària. Crec que això és una proposta absolutament raonable i que de cap manera pretén donar-li dramatisme a la valoració d'aquesta gestió pressupostària que el Sr. Conseller va dir que l'omplia de satisfacció. Independentment d'aquesta valoració global, si s'han produït una sèria d'anomalies ens hem de preocupar i hem d'instar el Govern a vetllar per una correcta aplicació de la normativa vigent.

El tercer punt té una mica més de pes. El Parlament de les Illes Balears insta especialment el Govern a ser estricte en l'exigència als contractistes del compliment de les seves obligacions i aplicar, si escau, les sancions corresponents als eventuais incompliments. Jo crec que això és elemental, no hi ha cap tipus d'argumentació que justifiqui una actuació al contrari. Ho exigeix el rigor en l'administració dels interessos públics. No pot ser que no s'apliqui la norma en funció que encara potser pitjor el fet que si se sanciona un contractista i aquest renuncia a efectuar l'obra això pugui produir un retard puntual de l'obra en qüestió. El rigor en l'administració dels interessos públics implica una aplicació estricte de la norma. En segon lloc, hi ha un criteri d'exemplaritat. No potser que un contractista pugui pensar que quan contracta amb l'administració autonòmica tanmateix pot no complir els terminis o altres requisits amb els quals s'ha compromès, però que ja ho arreglarà sobre la marxa amb l'administració autonòmica. Crec que llavors degradem el contracte que firma l'administració amb els contractistes, i els degradem en perjudici dels ciutadans als quals l'administració autonòmica representa. En tercer lloc, crec que s'exigeix un tracte equitatiu a tots els contractistes per part de l'administració, aquest tracte equitatiu no pot ser d'altra manera que al voltant del compliment, insistesc, estricte de la norma i de la reglamentació vigent en el tema de la contractació. Per tant, crec que hem de cridar l'atenció per vetllar especialment en matèria de contractació perquè els contractistes compleixin les seves obligacions i aplicar, en cas contrari, les sancions corresponents, crec que aquesta és la millor manera de vetllar pels interessos públics de la nostra comunitat. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per part del Grup Parlamentari Mixt, té la paraula el seu portaveu, Sr. Balanzat.

EL SR. BALANZAT I TORRES:

Gràcies, Sr. President. El Govern gestiona diners públics, és a dir, diners de tots els ciutadans i ciutadanes d'aquestes illes. És per això que aquesta gestió s'ha de fer amb especial cura. No es pot malbaratar ni una sola pesseta per negligència o per connivència. Fins ara s'han gastat els diners de tots amb lleugeresa i aplicant uns criteris poc transparents. Per això el Parlament ha de vetllar per l'estricta compliment de totes aquelles normes que fan possible una millor i més adequada gestió dels nostres recursos. Per aquests motius, el Grup Mixt donarà suport a aquesta moció. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per part del Grup Parlamentari PSM, té la paraula el seu portaveu, Sr. Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. Recuperam un debat que es va iniciar en el passat període de sessions, continuació del que ja vàrem tenir a la Comissió d'Hisenda i Pressuposts dia 18 d'octubre de l'any 1995. Efectivament, crec que fins i tot en aquesta ocasió la moció d'Esquerra Unida es queda un poc curta amb la qualificació d'irregularitats detectades pel Tribunal de Comptes, perquè més que irregularitats el Tribunal de Comptes va detectar vertaderes il·legalitats. Concretament, el Tribunal de Comptes detecta l'incompliment de l'article 14 de Lofca, de l'article 29 i 46.2 de la Llei de finances en distintes ocasions. Per tant, i ens remetem a les nostres paraules que consten en el *Diari de Sessions* de dia 18 d'octubre, el Govern de les Illes Balears ha fet cas omís de la Llei de finances quan va incorporar romanents d'exercicis anteriors i aquesta llei només autoritza el de l'inmediat any anterior. Ha infringit l'article 14, 29 i 46 de la Lofca quan va utilitzar autoritzacions legislatives d'endeutament d'exercicis anteriors, quan la Lofca diu que l'autorització d'endeutament s'ha de contreure el mateix any i sinó ja no se'n pot fer utilització

Efectivament, tal vegada, a part de la qüestió del compliment de la llei o no, el tema més polític sigui la constatació del Tribunal de Comptes que les baixes obtingudes mitjançant subhasta varen ser sempre molt superiors a les baixes per adjudicació directa. El Tribunal denuncia que s'ha fet un abús de la contractació directa en molts de casos no justificada. A la vegada, també parla del retard de les obres. Segons el Tribunal no es compleixen els terminis d'execució de les obres sense les preceptives pròrrogues i, per part del Govern, no es penalitzen els retards injustificats. És a dir, el Govern de les Illes Balears perdona als contractistes unes penalitzacions que s'haurien d'haver exigít vetllant per la defensa dels interessos públics. El Govern balear, graciosament, perdona aquestes penalitzacions que figuren en els contractes. Finalment, el que ja és més greu, els increments de pressuposts d'una manera artificial. És a dir, s'abusa del següent sistema: s'adjudica una obra d'acord amb un projecte i amb un pressupost, ja sigui per adjudicació directa o per subhasta, i després directament es van contractant a l'empresa concessionària distintes obres addicionals que en molts de casos han superat el projecte inicial. Concretament, el Tribunal de Comptes detecta que en el tram 3A de la via de cintura, que va ser adjudicat per un pressupost total de 1.799 milions de pessetes a l'any 1987, en contractes addicionals s'arribaren a adjudicar 496 milions de pessetes, 496 milions sense cap tipus de concurs, subhasta, etcètera. Efectivament, això són qüestions que més que irregularitats, en alguns casos, són il·legalitats. Per tot això donarem suport (...) de la moció. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Per part del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el Sr. Quetglas.

EL SR. QUETGLAS I ROSANES:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Efectivament, aquesta ja és la tercera reiteració d'un debat que ja hem tengut a la Comissió d'Economia, a la interpel·lació i ara a la moció sobre l'anàlisi que el Tribunal de Comptes fa de la liquidació dels pressupostos de la Comunitat Autònoma de 1992, que no és sinó un examen de com ha anat l'execució pressupostària. Un examen que, s'ha de dir, el Govern ha suspès, ha suspès amb molt mala nota.

El Tribunal de Comptes constata l'existència d'irregularitats, males pràctiques comptables i tal com ara deia el diputat senyor Sampil, autèntiques il·legalitats en relació a la gestió pressupostària. Aquest conjunt de defectes que el Govern de la Comunitat Autònoma va fer l'any 1992, que probablement repetirà al llarg dels pròxims exàmens pressupostaris, també durant l'exercici de l'any 1996, perquè tal com varen deixar de manifest en el debat pressupostari la quantitat de portes obertes que el Govern es deixa a ell mateix, a la llei, que el grup majoritari que dona suport en aquest parlament al Govern permet una manipulació tal del pressupost que la liquidació final, allò que s'ha fet amb l'autorització parlamentària, no té res a veure amb l'autorització que originàriament aquí es va fer. Efectivament, no té res a veure. Estam parlant de modificacions. Unes modificacions sobre les quantitats aprovades pel pressupost que arriben al 13% del total del pressupost. És una desviació prou considerable, però allò que és més greu és que d'aquestes desviacions del 13%, pràcticament la meitat no tenen cobertura financera suficient per poder-se fer. Això ho diu el Tribunal de Comptes, no ho dic jo.

El 45% de les modificacions de crèdit, el 45%, no tenen cobertura financera suficient, la qual cosa vol dir que són modificacions de crèdits irregulars per no dir modificacions de crèdit il·legals, perquè les modificacions de crèdit han de tenir cobertura financera. Hi ha un conjunt de coses relatives al deute públic que han estat preocupació del nostre grup parlamentari, i ho hem expressat reiteradament, que el Tribunal de Comptes diagnostica de manera clara. La mala comptabilització del deute, que permet imputar a uns exercicis el deute autoritzat a uns altres, en concret l'any 1992 deixaren sense comptabilitzar 2.243 milions de pessetes correctament, varen ser imputats a uns altres exercicis quan el deute es va disposar aquell any. La utilització d'autoritzacions d'endeutament caducades, la qual cosa no permet establir, és un altre dels punts que assenyalar a continuació el Tribunal de Comptes, que el deute s'utilitzi per finançar operacions d'inversió, operacions de capital, així com està requerit legalment tant per la Llei orgànica de finançament de les comunitats autònomes com per la pròpia llei de finances de la comunitat autònoma, la qual cosa suposa una desviació greu i la possibilitat, la sospita, que moltes vegades podem tenir constatada, que les operacions de deute es fan no per operacions d'inversió sinó per despesa corrent cosa que és una greu irregularitat, una greu il·legalitat. No comptabilitzar com a despesa com a compromís de despesa d'exercicis futurs les càrregues financeres del deute que es contreu durant l'exercici, és també una mala pràctica comptable que significa hipotecar sense que tenguí l'adequat reflex dins la comptabilitat, dins el pressupost, generacions, exercicis futurs en càrrec a l'exercici anual. Amb totes aquestes desviacions, amb tots aquests trucs que empra el Govern de la Comunitat Autònoma no és estrany que arribi el moment que una comptabilitat li permeti presentar un estat sanejat del deute, un pressupost aparentment sense dèficit, quan els números i el Tribunal de Comptes així ho constaten, desvetllen clarament que això no és més que un encobriment comptable de la realitat financera d'aquesta comunitat autònoma, que si bé honestament no ho podem qualificar com a greu, si és veritat que se desvia molt sensiblement dels números oficials que any rera any presenta el Conseller d'Economia i Hisenda.

Sobre els endarreriments injustificats voldria dir una cosa: la Comunitat Autònoma no perdona, perdoni Sr. Sampil que m'adreci a vostè, la mala gestió. No és així. La Comunitat Autònoma per defectes de gestió de tresoreria, per incapacitat de pressupostació correcta i per incapacitat de tenir la tresoreria adequada als contractes que ha firmat, obliga als contractistes a retardar l'execució de les obres. Això és el que passa. Naturalment a partir d'aquí, a partir d'aquesta absoluta falta de previsió de tresoreria i falta de previsió comptable, li ha de demanar als contractistes que han de retardar aquesta obra perquè no la puc pagar, i com que l'hem de retardar, evidentment no és culpa teva, farem una acta i de mutu acord i naturalment no hi haurà penalitzacions. Això és la realitat. Això els contractistes ho saben. Això els gestors ho saben. I això la Conselleria d'Economia i Hisenda ho sap. Per tant, no hi ha cap perdó, però amb aquesta pràctica se pot dir que ningú surt perdent. No passa res, és un problema de tresoreria i ho podem arreglar. No és cert. Uns surten perdent: els empresaris locals, els empresaris mallorquins, perquè el nivell d'exigència que dona una concentració més petita d'annualitats i una anualitat mitjana elevada només permet acudir a les subhastes i als concursos als grossos, i als petits no. En canvi, si s'hagués convocat amb anualitats més dilatades els petits empresaris d'aquí haguessin pogut tenir la qualificació suficient per accedir als concursos, per accedir a les subhastes. Això és el que passa. S'omplen la boca de dir que protegeixen als petits, que protegeixen als empresaris mallorquins, que protegeixen als empresaris menorquins i eivissencs i no és cert. A la pràctica fan exactament tot el contrari.

Una qüestió que me pareix molt important és la que fa referència a Foment Industrial. En qualsevol cas, nosaltres sobre el tema de Foment Industrial i la política en general de les inversions del Govern directament o mitjançant empreses públiques o mixtes, hem presentat una interpel·lació que esperam veure ràpidament i que se cenyirà de manera molt especial a les pràctiques de Foment Industrial i, per tant, no insistirem sobre la qüestió. La situació de Foment Industrial és incompatible amb el règim jurídic al qual està sotmesa. És una empresa que s'hauria de dissoldre d'acord amb la legislació mercantil que l'ampara perquè no és més que un instrument espuri de donar subvencions que no se poden donar perquè s'haurien de donar previ el compliment dels tràmits legals i reglamentaris que s'exigeixen per donar subvencions i és una manera subreptícia de botar-se la legislació relativa a subvencions mitjançant un artífici que sotmès a les societats anònimes resulta il·legal. Per tant, la situació de Foment Industrial s'ha d'abordar amb urgència a través d'un canvi absolut de la política d'aquesta empresa o bé a través de la seva dissolució que és el que apunta el Tribunal.

Per últim, jo crec que el Govern de la Comunitat Autònoma en el seu conjunt hauria de fer un bon exercici, evitar l'autocomplaença, me va produir un cert estupor que davant l'anàlisi cruel, sincera i realment molt negativa de la gestió de la Comunitat Autònoma davant la persistència en els errors, en les irregularitats, en les il·legalitats que el Tribunal detecta al llarg del pressupost successius de la Comunitat Autònoma el balanç que en fa el Govern és satisfactori, això és el vertaderament preocupant. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per part del Grup Parlamentari Popular, té la paraula el Sr. Juaneda.

EL SR. JUANEDA I CABRISAS:

Moltes gràcies, Sr. president. No voldria donar la sensació que el nostre grup treu importància a segons quines qüestions, ni que volem fugir i no entrar en segons quins debats, però com ja s'ha dit aquí tots els arguments que podem manifestar avui ja van ser exposats a la corresponent tramitació parlamentària a la Comissió d'Hisenda i Pressuposts de dia 18 de l'any passat. De fet, ja es va debatre aquest informe objecte d'aquesta moció, i en aquella comissió tots els grups van poder manifestar les seves opinions, van poder fer les seves valoracions, les valoracions que van creure oportunes, i així també ho va fer el Grup Popular en aquella ocasió. Per cert, el grup que presenta aquesta moció, concretament el Sr. Grosske, en aquell moment la veritat és que no es va esforçar massa argumentant les seves afirmacions i es va limitar de fet a fer insinuacions sense cap fonament. Però, com deia, el nostre grup sí que es va manifestar en aquella comissió. En aquell moment sí que vam entrar en el debat de les qüestions que contenia l'informe del Tribunal de Comptes. Vam fer la nostra valoració sense alarmismes i, per tant, avui no entrarem a debatre una vegada més les conclusions o recomanacions a l'informe. Nosaltres mantenim la nostra actitud i la nostra postura de suport a la gestió econòmica i pressupostària que du el Govern perquè valoram l'informe del Tribunal en la mesura que correspon, amb rigor amb serietat i sense distorsions interessades que volen fer alguns grups.

Molt per sobre sí que voldria entrar en el contingut de les recomanacions, però molt per sobre, i vull dir que el gruix de les conclusions que conté l'informe del Tribunal corresponen a diferències de criteri totalment acceptables quan se tracta d'aplicar una norma. En altres ocasions i en altres casos, el Tribunal fa unes consideracions que afecten a actuacions del Govern que han suposat importants estalvis econòmics, això es va posar de manifest també en el debat en comissió, i en el cas de les contractacions d'obres no hem de ser alarmistes, el mateix Tribunal deixa ben clar a les conclusions generals que afecten a totes les comunitats autònomes que hi ha autèntiques dificultats d'adequació estricta a la normativa sobre contractació i que les 17 comunitats autònomes se troben de fet amb aqueix mateix problema que és comú a totes elles. Per tant, amb els arguments que ja vam manifestar i exposar a la comissió votarem en contra de tots i cadascun dels punts de la moció que es presenta. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Grosske, té vostè la paraula.

EL SR. GROSSKE I FIOL:

Moltes gràcies, Sr. President. Vull agrair les intervencions favorables al contingut de la moció, del Grup Mixt, del Nacionalista-PSM i del Partit Socialista. Fer constar, simplement, que la intervenció del portaveu del Grup Popular m'ha semblat extraordinàriament decebedora. Ha dit que no volia semblar que defugia el debat. No ho ha aconseguit, ho ha defugit d'una manera radical perquè no ha entrat en absolut en el contingut de la moció (...) sembla al seu grup que aquesta moció s'ha de votar favorablement o en contra. De fet, aquesta és una moció extraordinàriament moderada. Ho vull recordar al portaveu del Grup Parlamentari Popular. Les persones que han intervingut just després de jo han estat deu vegades més dures que jo en la valoració de l'objecte d'aquesta moció, és a dir, de la valoració de l'informe del Tribunal de Comptes. Jo no ho he volgut fer en la meua intervenció, ni ho he volgut introduir en una moció que era una moció per ser aprovada per aquest parlament, perquè lògicament si hi ha irregularitats o anomalies a l'informe del Tribunal de Comptes, i això és reconegut pel propi conseller que diu que no es vol tirar d'un setè pis per aquestes irregularitats, cosa que aplaudeix però en definitiva les reconeix, que és més raonable que demostrar preocupació per aquest fet. Quina versió més moderada d'aquesta moció es pot pretendre? Instar el Govern a que compleixi una normativa? Vostès pensen que es pot votar en contra d'una moció que convida al Govern a complir una normativa? No volen que la compleixi? No és una posició excessivament raonable. Quan es demana que especialment en el cas de contractistes, i no per una qüestió casual sinó perquè efectivament en el cas dels expedients de contractació la veritat és que s'exposen realitat d'una extraordinària cruesa sobre les pràctiques de contractació d'aquesta comunitat. Idò se convida al Govern a ser estricte en el compliment de la llei, a tenir un comportament equitatiu amb els contractistes d'acord amb la legalitat..., vostès pensen que se pot votar en contra d'això? No es vol una política de contractació d'acord amb la normativa vigent? No es vol un tractament objectiu i equitatiu als contractistes? Vostès haurien de meditar realment el sentit del seu vot negatiu. Segur que quan ho hagin resolt no sortirà res de bo. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Juaneda, té vostè la paraula.

EL SR. JUANEDA I CABRISAS:

Sí, Sr. President. Només vull dir al Sr. Grosske que jo he dit expressament que no entraria en el contingut de la moció perquè ja hi vàrem entrar en el seu moment i creia totalment innecessari..., vostè intenta donar la volta a les meves paraules i intenta dir que nosaltres no volem que el Govern compleixi la normativa. El que nosaltres no volem és fer-li el joc a vostè que pretén altres coses que la de recordar al Govern que ha de complir la normativa. No podem estar cada setmana recordant, instat el Govern que compleixi la normativa perquè crec que és prou conscient que l'ha de complir i així ho està fent. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Passam a la votació, la votarem conjuntament.

Senyores i senyors diputats que votin a favor de la moció presentada per Esquerra Unida de les Illes Balears, es volen posar drets, per favor? Poden seure, moltes gràcies.

Senyores i senyors diputats que votin en contra? Poden seure, moltes gràcies.

Abstencions? No n'hi ha.

Vots a favor, 27, vots en contra, 30, cap abstenció. Queda rebutjada aquesta moció.

I.2) Moció RGE 3145/95, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política de transports per carretera, derivada de la Interpel·lació RGE núm. 2508/95.

Passam a la següent moció, RGE 3145/95, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política de transports per carretera, derivada de la Interpel·lació 2508/95. Per part del grup proponent, té la paraula el diputat senyor Diéguez.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente. Señoras y señores diputados. Distinguido escaño vacío del conseller Reus. Decía yo en mi anterior interpelación cuando hablábamos de este tema que ocultaban la temática de transportes física y administrativamente. Físicamente, tiene la conselleria algún rincón escondido en segunda fila. Administrativamente, la dejaron de ser conselleria para pasar a convertirla en la dirección general, no me esperaba que desapareciera también el Sr. Conseller, y que en la fecha de la moción en la que me dijo que ya hablaremos cuando la moción, no iba a estar aquí. Pero en fin, hablaré a las orejas de madera de su escaño que las veo atentas.

La primera parte de esta moción se refiere a solicitar que se derogue el decreto 123/94 sobre régimen jurídico de las autorizaciones de transporte por carretera, con la finalidad de evitar restricciones no compatibles con las líneas maestras de la Unión Europea. Cuando estuvimos en la interpelación ya estuvimos exponiendo que este decreto era completamente inútil, superfluo y hasta un poco malintencionado. Decíamos que este decreto exigía para poder acceder al mercado de transporte, transporte discrecional de pasajeros por carretera, autobuses por carretera, servicio discrecional, se exigía que un empresario dispusiera de 150 plazas de asiento. Lo cual venía a suponer una inversión por un importe de unos 75 millones de pesetas y considerábamos que esto estaba hecho únicamente para favorecer a algunas determinadas grandes empresas que estaban ya en el mercado y disuadir a las demás empresas que no estaban en el mercado, restringiendo de esta manera la competencia, salvo para aquellos espabilados que se daban cuenta de que esta normativa era inútil y acudían al mercado nacional, adquirían una autorización de transporte de carácter nacional por un millón de pesetas con gran regocijo de los transportistas de la península, o de ultramar como se decía hace un año, y venían con esta tarjeta aquí y ejercían el transporte sin ninguna dificultad.

Pero es que además esta restricción de acceso al mercado de transporte es ilegal. Es ilegal por muchos motivos. El primero de ellos es porque vulnera el tratado constitutivo de la Comunidad Económica Europea de 25 de marzo del 57, cuyo artículo 80 prohíbe la imposición por un estado miembro al transporte dentro de la comunidad de condiciones que impliquen en cualquier forma una ayuda o protección a una o más empresas o industrias determinadas a menos que tal imposición haya sido autorizada por la comisión europea. Evidentemente, una condición como esta que implica un desembolso de una suma tan importante para poder acceder al mercado, es una condición que restringe la libre competencia y necesitaba ser autorizada por la comisión europea, cosa que no ha sido. Lo cual puede llevar, tal como dice el propio artículo 81 del tratado constitutivo, a intervenir a la propia comisión. No es sólo contraria a la normativa europea, también es contraria a la Constitución española de 27 de diciembre del 78, cuyo artículo 38 dice que se reconoce la libertad de empresa en el ámbito de la economía de mercado, y en el artículo 53 nos dice que los derechos y libertades reconocidos en el capítulo segundo del presente título vinculan a todos los poderes públicos y sólo por ley, que en todo caso deberá respetar su contenido esencial podrá regularse el ejercicio de tales derechos. ¿Qué significa esto? Que para restringir el derecho a que se refiere el artículo 38 tal como hace este decreto se necesita una ley, no basta un decreto. Visto que este decreto, como decíamos, trae como consecuencia un recorte a la libertad de empresa y a quien pide el acceso a los transportistas que desean hacerlo, resulta doblemente contrario a la Constitución. Primero por cuanto restringe un derecho reconocido constitucionalmente, y segundo por cuanto no respeta el rango normativo que debe tener porque decimos que debe ser una ley. Además no sólo se vulnera la Constitución, podemos ir descendiendo. Se vulnera también el capítulo segundo del título primero de la Ley 16/1987 de ordenación de los transportes terrestres. El decreto contiene, como ya hemos dicho, un acondicionamiento para el acceso al mercado de transporte y el artículo 15 apartado 2c de la ley de ordenación del transporte terrestre 16/87 establece que hay un sistema para hacer previsiones sobre las restricciones o condicionamientos para el acceso al mercado si procedieran, y estas medidas restrictivas en caso de adoptarse necesitan dos requisitos mínimos: la información pública y el informe del Consejo Nacional de Transportes regulado en el artículo 36. Ni una cosa ni otra se ha hecho con el presente decreto.

No solamente por eso es ilegal, también vulnera el artículo 49 y el 50 de la Ley 16/87 de ordenación de los transportes terrestres ya que esta ley es sumamente taxativa al disponer de que modo se puede restringir o condicionar el sistema de acceso al mercado de transporte. Después de que se nos diga en el artículo 49 que la oferta de transporte se regirá por el sistema de la libre competencia, la propia ley indica que el acceso al mercado de transporte podrá ser restringido o condicionado por la administración en las formas previstas en esta ley. Vamos a ver cuales son las formas previstas en la ley. De forma absolutamente cerrada, el artículo 50 párrafo 2 nos dice tres modalidades de restringir el acceso a mercado: a) el otorgamiento de los títulos con imposición de determinadas condiciones, fijación de cupos para los títulos habilitantes y suspensión o limitación temporal de los títulos. Siempre se refiere a títulos. Hemos de distinguir que en el mundo del transporte existe lo que es el título habilitante, que vendría a ser lo que es una carrera ordinaria, lo que es por ejemplo el título de licenciado en derecho, y lo que es la autorización para ejercer la práctica del transporte que vendría a ser lo que supone darse de alta en la abogacía, por ejemplo. Es decir, donde permite hacer las restricciones la ley es en los títulos habilitantes, ahí sí que permite, es decir permite evitar las titulaciones, pero al que tiene la titulación no se le puede impedir acceder a la (...) con restricciones como las que señala el decreto al que nos estamos refiriendo. En resumen, si la ley dice que el acceso al mercado sólo puede ser restringido en la forma prevista en la ley de ordenación del transporte terrestre, si la ley dice que las modalidades restrictivas del acceso al mercado tendrán siempre como objeto los títulos habilitantes, una norma que impide el acceso al mercado mediante restricción en la concesión de autorizaciones es abiertamente contraria a la ley de ordenación del transporte terrestre. Podríamos seguir aquí con una farragosa colección de preceptos legales hasta emular las 95 tesis luteranas etc. y es que cuando una norma jurídica es extraña al sistema chirría por todos lados y por todos lados se encuentra con contradicciones. Por tanto consideramos que este decreto debe de ser derogado.

La segunda parte de nuestra moción se refiere a instar al Govern de la Comunitat a regular en un término máximo de seis meses la homologación de autobuses especiales para el transporte escolar. Ya dije en la anterior interpelación que el transporte de niños vivos merecía la menos el mismo respeto que la de carne de animales muertos o de pescados congelados, pues, mientras estos transportes requieren vehículos de carácter especial, vehículos especialmente diseñados para ello, el transporte escolar puede hacerse con cualquier clase de vehículo. De hecho todos sabemos que se hace con aquellos vehículos más antiguos y obsoletos de nuestro parque de autobuses. Se me puede decir que la homologación de un tipo de autobús especial no es necesaria, por cuanto que basta que los autobuses que actualmente se destinan a transporte escolar cumplan una serie de requisitos de seguridad. Creo que esto no es así. La realidad nos muestra que se dedican al transporte escolar los autobuses que han agotado su juventud en el servicio turístico y que sobrellevan su vejez y muerte, que acontece a los 18 años de vida aproximadamente, llevando 80 niños en 50 asientos, porque la ley lo permite. Niños que distraen su ocio mordisqueando los asientos o golpeándolos con los martillos de emergencia si el chofer no los ha ocultado. ¿A qué se debe esto? Pues a que no están preparados para llevar niños. Para una mayor rentabilidad se autoriza a llevar tres niños en lo que son dos asientos de adultos. Los asientos son mordisqueables porque fueron ideados para el confort del turista y no para ser puestos a prueba por un niño nervioso.

Y el sistema de apertura de ventanas de emergencia está pensado para adultos que sepan utilizar el martillo y no para niños acompañados por un solo adulto, o dos en su caso, que en caso de emergencia se tendría que convertir poco más o menos que en un hombre orquesta, si no son los primeros en sufrir el accidente por la situación que suelen sufrir. Por si lo dicho no bastara, nos encontramos con que esos venerables ancianos, los autobuses, aunque se les haga el ITV, los chequeos que la ley determina, determina un chequeo cada año, no rejuvenecen. Continúan arrastrándose hasta que dejan de ser desguazados por los niños para pasar a ser desguazados por las máquinas. Eso si no arden antes, me estoy acordando que hace un par de años ardió un autobús de transporte escolar de niños, por cierto la empresa Aumasa, curiosamente, curiosamente estaba dedicado a transporte escolar. Considero que es preferible establecer un standard de autobús escolar como sucede en otros países, con asientos dimensionados para los niños, con medidas de emergencia acordes a sus usuarios, con la comodidad indispensable para el temperamento infantil y con un diseño de carrocería que prime la seguridad sobre la estética, por ejemplo, el morro avanzado para evitar daños en caso de choque frontal, el chasis bajo para permitir la entrada y salida del vehículo sin peligrosas exhibiciones circenses, con sistemas de apertura de emergencia que puedan ser accionados por una sola persona, el chofer o el acompañante, desde fuera del vehículo, etc. Dejemos ya de subordinar la seguridad de los niños a la rentabilidad de la industria turística. No esperemos a que ocurra una desgracia para plantear este debate.

La tercera parte dentro de esta moción que presentamos se refiere a instar al Govern para que en un término máximo de seis meses haga un plan de mejora de las condiciones de comodidad e información de las paradas de líneas regulares de autobuses. No creo que esta parte de la moción tenga especial resistencia del grupo que ostenta la mayoría en esta cámara para ser aprobada por cuanto en otros momentos ha formado parte de sus programas de gobierno y, más que de sus programas de gobierno, de sus programas de acción inmediata. Todos sabemos que la situación de comodidad e información de las paradas de autobuses es deplorable. Me refiero a los servicios de línea regular que une las diversas partes de nuestras islas. No creo que la solución a esta dificultad de llegar al trabajo con autobús de línea regular (...) ante el trabajo, pero a lo mejor puede ser una justificación en su momento. Podemos y debemos llevar a cabo un plan que signifique una mejora en la comodidad e información de las paradas. Mejora cuya necesidad se justifica por esta mala situación actual. Y es que el uso del transporte regular en nuestro país sólo es posible para los naturales de nuestro país que conocen sus arcanos. Conocimiento que viene de la experiencia, no de la información, y que es transmitido en el seno familiar y entre amigos por tradición oral, tal autobús sale a tal hora, llega a tal sitio, pasa por tal sitio, para en tal otro sitio, etc. Para los turistas, esos que tanto debemos proteger, en las actuales condiciones, sin contar con un avezado serpha local que sirva de oráculo intérprete de las intenciones del autocar, es una completa aventura.

Aventura que comienza, todos lo hemos visto, cuando accede a una parada para que las más de las veces se agota su instalación en la referencia de un poste, sin techo ni paredes que protejan de las inclemencias del tiempo, sin tablas de frecuencias horarias, sin indicación de destino ni de la ruta a seguir ni del precio del viaje, precio del viaje que sólo llega a conocer el turista cuando el chofer del autobús tras investigar la cartera del turista (...) y retira unas monedas, hasta entonces no sabe ni lo que cuesta. La aventura continua hasta que llega a su destino ya que al carecer las paradas de identificación, carecen todas las paradas de identificación, se puede observar en cualquier paseo que se haga, el turista debe confiar en su sagacidad y en los conocimientos de los compañeros de viaje, especialmente los indígenas, para saber si ha llegado o no al lugar que corresponde. No creemos que deba justificarse más la necesidad de aprobar esta parte de la moción. Que se redacte un plan de mejora de las condiciones de comodidad e información, y lo que es igual de importante, que se ejecute. Gracias, señor presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Per part del Grup Parlamentari Mixt, té la paraula la Sra. Maria Antònia Munar.

LA SRA. MUNAR I RIUTORT:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Sr. Diéguez, la veritat és que hem passat una estona realment divertida amb la seva intervenció i quasi no sabíem si estàvem a un viatge de (...) perquè realment ens trobàvem amb unes circumstàncies que són molt reals, molt anecdòtiques, que fan riure sinó fos que es tractés de Mallorca, la nostra illa, i la nostra ciutat i això ja no fa tantes rialles.

La posició del nostre grup envers d'aquesta qüestió, una qüestió tan important per a la nostra comunitat autònoma com és la de política de transports, consta ja en el *Diari de Sessions* de dia 21 de novembre del 1995 quan amb motiu de la interpel·lació que el seu grup va fer i va presentar, nosaltres vàrem manifestar quina era la posició del nostre grup. En tot cas, sí recordar quins són els punts que Unió Mallorquina considera fonamentals per desenvolupar una correcta política en matèria de transports per carretera. En primer lloc, creim que és imprescindible la redacció i l'aprovació d'un pla de transports de persones per carretera. La finalitat és cobrir les necessitats d'un ampli sector social que va des de la gent major, els ancians, les persones amb dificultats de mobilitat, també els joves i com no el transport escolar. Realment, el conte fa riure sinó fos que qualsevol dia pot acabar en una tragèdia. Llavors serà el moment quan s'hauran de prendre mesures precipitades sobre un tema que ja ha estat reiteradament denunciat i que realment és real. Els autobusos quan no serveixen per dedicar-los als turistes van dedicats als escolars amb unes condicions realment molt perilloses. També creim que és important que hi hagi un autèntic reequilibri territorial, una millora de connexions entre part forana i entre determinats pobles especialment els del pla de Mallorca. Denunciàvem en aquell moment, i reiteram, que la modernitat ens ha duit que hi hagi centres escolars col·lectius de diferents municipis, que hi hagi centres de salut, ambulatoris que recullen dos o tres o quatre o sis municipis però que hi ha una manca de connexió entre els mateixos que es té que resoldre i que es necessari, per tant, que aquest pla de transport de persones sigui una realitat el més aviat possible.

El conseller que no hi era, hi era fa uns moments però veig que ha tornat a desaparèixer, pareix que el tema no li interessa massa, i jo crec que és prou interessant per a la nostra comunitat com perquè sigui conegut i almanco hi hagi una resposta de la seva part.

També s'ha de fer una redacció i aprovació d'un pla de transport de mercaderies. El transport de persones és important però també el transport de mercaderies necessita (...) faci possible un total desenvolupament del transport intermodal, que hi hagi una connexió entre les carreteres, els ports, carreteres amb aeroports, amb una finalitat que no és només la dels mitjans de comunicació sinó també la d'abaratir costos amb totes aquelles empreses que depenen d'alguna manera de la importació o exportació de les seves mercaderies.

El tercer punt que creim important és l'aprovació d'un pla d'instal·lacions per a la millora de les connexions entre els diferents punts. Aquestes estacions d'autobusos, que tan bé i graciosament ha descrit el Sr. Diéguez, de les principals capçaleres comarcals, els centres de dipòsit i emmagatzematge de mercaderies, moltes zones industrials i comercials i també la millora de les instal·lacions auxiliars pel transport de viatgers entre tots els pobles de Mallorca. També és imprescindible, segons el nostre criteri, la millora i la potenciació dels Serveis Ferroviaris de Mallorca. No és un tema que es tracti específicament avui però creim que es fa necessària la potenciació d'un mitjà de transport que sigui barat, que sigui competitiu, que tenguí un escàs impacte ambiental, que sigui un transport alternatiu per tal d'evitar l'actual congestió del tràfic que es produeix a les diferents carreteres de les nostres illes. El tren d'Inca potser, amb una adequada extensió de les línies i la millora dels horaris, un bon instrument per tal de (...) i que hi hagi un reequilibri territorial que intensifiqui les relacions entre els diferents pobles de la port forana i també de Palma. És important també amb connexió amb la matèria que avui tractam, el desenvolupament del Pla de carreteres definitivament i per sempre sense que hi hagi improvisacions, canvis sobre la marxa, etcètera. També creim que és important el traspàs de competències dels transports terrestres als consells insulars, tal com està previst en el calendari que s'ha presentat a la Comissió Tècnica Interinsular. Unió Mallorquina dona suport a totes aquestes iniciatives i molt especialment a la moció que el Grup Parlamentari Socialista presenta avui sobre política de transports per carretera. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, senyora diputada. Per part del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears, el Sr. Grosske té la paraula.

EL SR. GROSSKE I FIOL:

Moltes gràcies, Sr. President. En primer lloc, vull demanar que la votació del primer punt de la moció es fes per separat, en el sentit que Esquerra Unida s'abstindrà a la votació d'aquest primer punt de la moció. A part d'estar molt ben argumentat com tota la resta de la moció està hàbilment redacta en la mesura que fa referència a evitar restriccions no compatibles en les línies mestres de la Unió Europea, i després s'han aportat tota una sèria d'argumentacions de caràcter jurídic que fan una mica d'angúnia a l'hora de no votar afirmativament aquesta moció, no sigui cosa que a Esquerra Unida ara estiguem, o qui sigui que voti en contra, vulnerant la Constitució un parell de vegades i unes quantes lleis derivades. La veritat és que els arguments són raonables, però el que hi ha darrera aquesta proposta és eliminar determinades restriccions o requisits per accedir al transport públic de viatgers, i nosaltres pensem que aquesta minva de les restriccions podria derivar en una davallada de la qualitat del servei. Nosaltres pensam que en un tema tan cabdal com és el transport públic de viatgers que realment ha de comptar amb el suport de les institucions públiques com a un element estratègic del sistema de comunicacions de les nostres illes, la veritat és que el centre de l'atenció i el centre de l'interés ha de ser l'usuari i prestar un bon servei a l'usuari. Per això, jo crec que és més convenient i facilita les coses que les empreses que prestin aquest servei siguin empreses solvents, empreses potents amb capacitat de cobrir els diferents aspectes del servei i fins i tot d'assumir els costos de determinades millores d'aquest servei. També que tenguin una capacitat important d'interlocució amb l'administració. En aquest sentit, Esquerra Unida s'abstindrà en aquest punt i votarà favorablement els punts segons i tercer d'aquesta moció presentada pel Grup Parlamentari Socialista. Jo crec que en el tema del transport escolar, fins i tot si això hagués de suposar un esforç suplementari per part de l'administració, crec que la causa ho mereix d'una manera sobrada. Efectivament, no té cap tipus de sentit que es destini al transport escolar, precisament, aquells vehicles que ja estan al final de la seva etapa d'amortització i, per tant, que estan en pitjors condicions per exercir aquest servei. Això és una realitat constatable, és una realitat negativa i una realitat que s'ha de combatre d'una manera eficaç per part de l'administració.

El tercer punt crec que és elemental, és a dir, el fet de demanar simplement al Govern que faci un pla per millorar les condicions, és a dir, per veure quines són les possibilitats de millora de les condicions en què es troben les aturades de les línies regulars d'autobusos, crec que, per exemple, hauria d'incloure, naturalment, la central d'autobusos de Palma, que presenta un aspecte lamentable, fins i tot maldament es tractàs d'un endreçament de caràcter provisional, crec que exigiria una actuació per part de l'administració.

No vull deixar d'intervenir sense fer referència a una cosa que ja vàrem plantejar al debat de la interpel·lació que ha donat peu a aquesta moció que és la reivindicació d'un consell regulador del transport que amb la participació de tots els sectors implicats en aquesta activitat pugui contribuir a una millora del servei. Efectivament, el transport és un sector complicat, és un sector difícil de regular per part de l'administració i, per tant, pensam que la participació dels administrats, de les empreses que d'una manera efectiva exerceixen aquests serveis és sempre una cosa positiva i una cosa per fomentar per part de l'administració. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per part del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, té la paraula el Sr. Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. Crec que hem de felicitar el Sr. Diéguez no només per la brillant exposició sinó per la moral demostrada mantenint un to de veu elevat, tot i dirigir-se a la butaca del conseller. Hem vist que s'animava un moment quan el Sr. Conseller ha entrat, però hem vist que l'única atenció que li ha dedicat és la que li pugui dedicar la gavardina, i no només això, sinó que se n'ha duit el President del Govern, que escoltava atentament les explicacions del Sr. Diéguez. Aleshores, poder continuar amb la seva dissertació ha estat una mostra de professionalitat que hem de tenir molt en compte, Sr. Diéguez.

Dit això, li direm que votarem a favor dels tres punts de la moció, especialment del primer, perquè crec que aquest decret del Govern posa en evidència que pels que practiquen una doctrina liberal com aquesta nova dreta que no vol ser dreta, que vol ser centre, però que en definitiva és una dreta, només hi ha una excepció en l'aplicació d'aquesta liberalitat i és, precisament, practicar l'intervencionisme quan aquest intervencionisme perjudica els petits. Efectivament, aquest decret va en contra dels petits. Practicar el transport en aquesta terra ja significa tenir un volum econòmic d'una certa importància i els petits que es vulguin dedicar a aquesta activitat ho tenen molt difícil. Per tant, és un decret que va en contra del petit transportista i per això votarem a favor d'aquest primer apartat.

Naturalment, el segon i el tercer, especialment quan fa referència al transport escolar. Sr. Diéguez, els vehicles no són vells, els vehicles dedicats al transport escolar majoritàriament no són vells, són vertaderes tartanes, perquè no té altre qualificatiu, en gran part, no sé si el Govern creu que l'experiència dels majors, dels vehicles vells, es transmetrà als nostres infants perquè sinó, no tendria altra excusa. La veritat és que aquells que tenim fills tremolam quan els nostres joves i infants al matí han de sortir cap a l'escola i tornar l'horabaixa, perquè van en uns vehicles que no reuneixen les mínimes condicions. El felicitem per aquesta moció i votarem a favor dels tres punts. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per part del Grup Parlamentari Popular, té la paraula el Sr. Carles Cañellas i Fons.

EL SR. CAÑELLAS I FONTS:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Sr. Dieguez, primerament li he de donar l'enhorabona, m'ha deixat, com diria un senyor dels seus, "*pasmao*", ha amollat un *rollo* de normatives, d'articles, de constitucions, d'*uniones europeas* que, efectivament, ho he de reconèixer, en termes futbolístics, m'ha deixat en *orsay*, no he llegit tots aquests articles. De totes maneres, jo crec que més que un tema d'articles, de constitucions i de lleis, de la *Ley de ordenación del transporte* i tot això, també em pareix que hi ha, i ho va llegir en la seva interpel·lació, un problema de fons entre vostè en aquest tema. Ja va reconèixer aquí que vostè va ser un dels senyors que es va oposar a les limitacions quantitatives que hi havia antigament, sobre la qual cosa no li varen fer molt de cas, però que, al final, *el preámbulo del actual decreto* li va donar la raó, per tant, jo crec que avui gaudeix de poder dir que en allò que vostè deia, hi va tenir la raó, i ara pareix que també vol tornar a tenir la raó amb aquestes limitacions de tipus qualitatiu. També li vull donar l'enhorabona com a guionista de pel·lícules crítico-satíriques o una cosa així, si qualche vegada me ve un productor de cinema i em demana una referència, tenguí per segur que la hi donaré de vostè, perquè la veritat és que ens ha fet riure a quasi tots.

Ara bé, aquest decret que vostè proposa que s'anul·li, sobre règim jurídic de les autoritzacions per transport per carretera, al nostre mode de veure, no contenen cap restricció incompatible amb les línies de la Unió Europea, ja que, precisament, aquest decret va suprimir aquelles contradiccions que hi havia i que vostè va apuntar en el seu dia, les quals no li varen concedir per silenci administratiu. La restricció de tipus quantitatiu per a l'atorgament d'autoritzacions que es contienien en el Decret 69 del 88, derogat, deixen exclusivament, hi deixen pas ara, actualment, pas als requisits de tipus qualitatiu per a l'accés al mercat o a l'atorgament de noves autoritzacions. El manteniment de les quotes o contingents sí toparia amb les línies mestres de la Unió Europea, però no les exigències qualitatives, exigint una antiguitat màxima de vehicles i d'una dimensió mínima de la flota, que això és el que recull l'actual decret, ja que liberalització no significa, per a nosaltres, desregularització, i és perfectament possible mantenir regulat un sector del transport sense que se vagi en contra d'una liberalització. Aquesta qüestió que aquí pareix que és tan tremenda i on tenim unes diferències abismals, aquesta qüestió, ho repetesc, no ofereix cap dubte per a cap de les administracions públiques de transport, inclosa la de l'Estat, i així es manifesta en el fet que en moltes sessions de la comissió de directors generals de transport de l'Estat i de les comunitats autònomes s'hagi tractat ja el tema de la liberalització del sector i la pròxima supressió de contingents que encara manté l'Administració central i no l'autònoma nostra, i s'hi s'estudien, en aquestes reunions, mesures de caire qualitatiu a introduir, sobre la qual cosa existeix un debat obert; l'objectiu d'aquestes reunions és arribar a acords sobre aquests temes. Dels acords a què es pugui arribar en aquesta matèria es podria derivar la conveniència d'efectuar modificacions en el Decret 123, però no per ara ni obligatòriament; és més, en aquest moment resultaria, endemés, innecessari, totalment inoportú derogar aquest decret, per això, Sr. Diéguez, a pesar de les felicitacions que li he donat abans i que repetesc, no podem donar suport al primer punt de la seva moció.

En relació amb el segon punt, l'homologació d'autobusos especials, la veritat és que no sabíem per on sortirà vostè en la moció. El tema d'aquests autobusos especials, sense martellets, amb uns seients que els nins no es puguin menjar, ja es va esbossar també el dia que es va fer la interpel·lació. Idò, se li va dir que tenir aquests vehicles específics..., perquè, quan es parla d'aquests vehicles, tothom veu l'autocar aquest gran de les pel·lícules americanes amb el morro així, i no he (...) martell o no martell, ni hi he vist la qualitat de la pell que empren en els seients, el que li puc dir és que serà car aquest autocar, no el deuen regalaran, excepte que el regali l'Estat amb una subvenció, que això ja s'hi va dir, que si es volia entrar en aquest tema, s'havia de parlar de finançament. Un autocar que valgui 12, 13 o 14 milions de pessetes, com va afirmar vostè en la interpel·lació, si s'ha d'amortitzar amb dos viatges, un d'anada i un altre de tornada, un a les vuit del matí i l'altre a les tres o a les vuit del vespre, sortirà car, ens costarà car, idò és un problema, com es va dir en la interpel·lació, on hem de parlar de duros, i aquí no es parla de duros, aquí es fan bromes de si martells o si bandes musicals, i del tema de fons, el de la qualitat, que vostè també el va tocar en la interpel·lació, no n'ha parlat, Sr. Diéguez, i ens agradaria molt sentir-ne parlar. Per tant, en comptes de tenir aquí una conversa de tipus pel·lícula italiana surrealista, parlem-ne seriosament, i tal com se l'hi va dir, es pot tocar aquest tema, es pot estudiar aquest tema, i ens creïem que el tocaríem, però no des del punt de vista satíric i humorístic, si no, amb més profunditat, per poder tractar aquest tema amb els termes que toquen.

Quant a l'aspecte que ens creïem que tocaria, que era l'aspecte de tipus jurídic, de la normativa vigent per salvaguardar allò dels escolars, com que veig que vostè hi ha passat per damunt, sense tocar-lo, jo el duia preparat per dir els requisits que s'havien de complir en el transport escolar i en el transport de menors, que no és el mateix, també hi pas, perquè si vostè no el toca, en tot cas, el tocaré a la rèplica.

I arribam al tercer punt, i hi ha passat, cosa que vol dir que com que no ha presentat el tema amb els termes que nosaltres esperàvem, i estàvem disposats a debatre'l, tampoc no veim que aquesta solució satírica en els autocars d'escolars i de menors sigui pràcticament positiva, per tant, també hi votarem en contra.

En el tercer punt, que és el de comoditat i les aturades, hi estam totalment d'acord amb vostè, s'han de millorar, no hi ha cap dubte, es va dir i es va repetir en la interpel·lació, però, a la interpel·lació, a la millor vostè no l'ha acabada de llegir o no l'ha recordada, li dèiem que en aquest moment la conselleria fa un estudi de recorreguts, llegesc textualment, de previsions de trànsit, d'horaris, d'incidències amb altres línies, de tarifes i de qualitat del servei, o sigui, que estam disposats a aquesta qualitat del servei, però que aquesta feina, que ja s'ha feta, s'ha de combinar ara amb la part financera. Un cop s'ha fet un estudi econòmic-financer de cada una d'elles, intentam acabar el mapa de les convalidacions, on s'intentarà que hi hagi recorreguts rendibles que acumulin recorreguts o rendibles, o sigui, primerament hem d'establir les línies que hi ha d'haver en el futur; una vegada que sapiguem les línies, llavors podrem començar a parlar de les aturades d'aquestes línies, de la senyalització d'aquestes línies, de comunicar als turistes, que, per cert, quasi tots van a servei discrecional, es veu que no n'estan molt assabentats, l'empren també, igual que empren el tren d'Inca, però la majoria viatgen en autocars moguts fins i tot pels mateixos *tour operators*. Llavors, quan tenguem aquestes línies, estarem en disposició o creim que serà el moment adequat per estudiar el problema de les aturades i, per tant, no vull entrar ara a parlar del *parque de las estaciones* ni del parc de transport de la ciutat d'Inca, que estan perfectament estudiats i ubicats, però crec que és inútil parlar de dues aturades quan del que es tracta és de parlar de les aturades a tot Mallorca.

Per tant, Sr. Diéguez, després de la seva meravellosa actuació, tenc por que no podrem donar suport a cap dels tres punts. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. en torn de contrarèplica, té la paraula el Sr. Dieguez.

EL SR. DIEGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente. Señores diputados. Sr. Reus. En primer lugar, he de dar las gracias a los grupos que apoyarán esta moción. Haré un último intento para convencer al Grupo de Izquierda Unida para que vote favorablemente a la primera de las mociones. Quiero decir que dense cuenta de un detalle, si el Govern hubiera querido poner un requisito para mejorar la calidad de los autobuses, y voy a decir una verdad tributaria de perogrullo, habría puesto un requisito de calidad, no un requisito de fortuna, habría dicho: "Los autobuses necesitan tantas puertas, tantos sillones, tal tipo de comodidad, etc.", pero lo que no ha hecho ha sido un registro de calidad, ha dicho: "Que sólo puedan tener los ricos. ¿Qué significa esto de que se meta aquí cualquiera, etc.? Pongamos un requisito de fortuna, que no de calidad, de fortuna". Tener 20 autobuses, no significa que uno tenga 20 autobuses nuevos, puede tener 20 autobuses en pésimo estado, hay una empresa que sé yo que tiene muchos autobuses y se les incendian, y son los que más autobuses tienen. Quiero decir que cuando se buscó esto, cuando se puso este decreto, no era un requisito de calidad, sino de fortuna lo que se ponía, porque lo que importa, según a qué grupos, es la fortuna, la desigual fortuna, y no la calidad, de registros de calidad, no verá que se pongan o verá muy pocos, por eso, creo que además nuestra preocupación, como ya digo, no era tanto la liberalización del mercado de por sí, que es algo a que constitucionalmente estamos obligados a defender, en cuanto que es un precepto constitucional, etc.; nuestra preocupación es el sistema de utilización del boletín oficial de esta comunidad como elemento de discriminación social, esto es lo que nos preocupa, queremos que un pequeño transportista, si es adecuada y convenientemente ayudado, si se fomentan las agrupaciones como nuestro grupo político en su programa expuso, en su programa electoral expuso, se fomentan las agrupaciones entre pequeños transportistas, etc., se puede dar solución a muchas familias, no sólo tienen que ser los dos o tres mismos, por eso creemos, y estamos seguros, que al final aún recapacitará sobre su voto y verá que este requisito no es de calidad, sino de fortuna.

¿Guión de una película? No estoy conforme con que sea guión de una película, no he actuado de guionista, sino de cronista, que es distinto, cronista de una realidad, a nadie le ha parecido que fuera nada extraño, todo el mundo ha identificado todas y cada una de las imágenes que hemos dicho, desgraciadamente.

No se nos ha hecho la menor contestación a los diferentes argumentos jurídicos que hemos expuesto que hacen referencia a la ilegalidad de la ley, dice que el estado ya se ha ocupado de esto y no ha dicho nada, por eso no lo llevamos al Consejo nacional de transporte terrestre, por si acaso, por si acaso, ¿por qué no lo llevan al Consejo nacional del transporte terrestre, si tan seguro lo tenían, pese a que la ley obliga a que lo presenten? No lo han hecho ni lo harán, lo tenderán ahí hasta que alguien lo recurra o dentro de unos años dirán: "Efectivamente, nos equivocamos, esto hay que hacerlo de otra manera y buscarán otro sistema", sobre eso, sé que lo tengo difícil para convencerles, por eso, pasaré a hablar del tema de los autobuses escolares.

Nos decía el Sr. Cañellas que en los autobuses escolares tenemos que hablar de dinero, muy bien, podemos hablar de dinero. ¿Dónde podemos encontrar la solución? Hay un libro que se llama *Soluciones PP*, en el libro *Soluciones PP* dice: "Fomentaremos la financiación para los (...) de financiación especial para los transportistas", háganlo, es su programa, no el nuestro, el suyo, háganlo, ¿cómo lo pueden hacer? Se lo voy a decir sin riesgo, pueden hacer lo siguiente: Compre un señor un autobús nuevo para dedicarlo al transporte escolar, ¿cómo amortiza eso? Necesitará por lo menos siete años para amortizarlo, estará por lo menos siete años para amortizarlo, y ¿cómo conseguirá que alguien le dé un préstamo para amortizarlo? Pues, por ejemplo, si dispone no de una entrega de dinero, pero sí de un aval de su conselleria, y un aval de su conselleria, ¿con qué garantías? Muy fácil, ¿por qué no coge como contragarantía el contrato de transporte escolar que tiene con la escuela ese autobús? El contrato de transporte escolar le garantiza a usted el cobro, en su caso, y le garantiza que ese autocar tendrá un servicio, tendrá una rentabilidad y pagará todos sus recibos, mire que sistema más sencillo.

Y lo último, eso de las paradas, las mejoras de las condiciones de comodidad y seguridad en las paradas, me lo decían: "No van aprobar nada", no me lo creía, digo: "Voy a poner algo que esté en su programa, estas paradas, lo han dicho, ha venido aquí un conseller, lo ha prometido, lo voy a hacer", lo prometió hace seis años, digo cuatro años o una cosa así, y bueno, se lo voy a decir, y con seis meses, me dijeron: "No lo aprobarán, no te preocupes, lo importante es que es una moción que presenta la oposición y no se aprueba nada", efectivamente, es así, ¿y a qué...? Se lo dije al Sr. Conseller, que el esfuerzo inútil, como decía Ortega, o fue Kant, o Séneca, produce melancolía, no hemos de agotarnos más en ello, no quieren aprobarlo porque lo presenta la oposición y, como dice el Muy Hble. Sr. Presidente, no quieren que marquemos los tiempos, cuando decimos algo que es asequible para ustedes, no quieren que les marquemos los tiempos, y, cuando no, tampoco lo aprueban. Creo que esta todo dicho con esto. Nada más, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Grups que vulguin fer ús de la paraula? Sr. Cañellas, té vostè la paraula.

EL SR. CAÑELLAS I FONS (Carles Felip):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Sr. Dieguez, vostè parla de fortuna, em pareix molt bé. Al final, tot és fortuna o infortuna, i jo crec que aquest tema no és el més afortunat. Nosaltres parlem d'antiguitat de la flota i parlem d'un mínim de flota. Si això vostè ho tradueix a milions, em pareix molt lògic, tot, al final, va a parar a milions, però nosaltres no estem posant uns condicions als rics o als pobres, perquè vostè mateix després parla de l'associacionisme, i si es junten dos o tres pobres, poden fer un mig ric, i si se'n junten sis, faran un ric, però nosaltres li deim que el que volem és una flota mínima per poder competir, és així, de clar. Vostè ho vol traduir en duros, jo també li ho traduiré. Si no en tenim males informacions, el Govern actualment en funcions, i fa un parell de mesos no estava en funcions, ha enviat 4.000 milions de pessetes a Canàries per millorar-hi el transport escolar, i això què és? Doblers també, Sr. Diéguez, ja ho crec, 4.000 milions de pessetes. Si vengués aquí, a la millor ens sèiem i també parlàvem del transport escolar (...) posant vostès uns autocars nous, pintats de groc amb el morro i sense orquestrina a dins, els tendríem tots fermats allà amb uns grillons, que no poguessin tocar... i, a més, amb un morral perquè no es mengin la pell dels seients, Sr. Diéguez, tampoc no és així. No ens han vingut, idò, no ens han vingut, si vol parlar d'això, també en podem parlar, però l'únic que vostè m'ha dit és com compra l'autocar. El que vostè no m'ha dit, i jo li ho he insinuat en la meua intervenció, es que vostè, fent un viatge a les vuit, d'anada, i un altre a les sis de l'horabaixa, de tornada, ha de treure un profit d'aquest autocar, això no m'ho ha dit, i aquí és on se'n guanyen, i si se'n guanyen, pot tornar el préstec, i si no se'n guanyen, et duren al jutjat, i vostè ho sap, és misser, els bancs no perdonen, i després, és clar, si algú hi ha posat un aval, ara ja el tenim, el Govern, el Govern no sap funcionar, ha posat un aval, i això què demostra? La seva inoperància, la seva calamitosa actuació. Al final, què aconsella? Que el Govern posi un aval per comprar autocars? Al final acabarem també comprant la collita d'ametles. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

Hi ha una petició de votació separada. Manté aquesta petició? Per tant, passam a votar, en primer lloc, el primer punt de la moció presentada sobre política de transport per carretera.

Senyores i senyors diputats que votin a favor del primer punt de la moció, es volen posar drets, per favor? Poden seure, molts gràcies.

Vots en contra? Poden seure, moltes gràcies.

Abstencions? Poden seure, moltes gràcies.

Vots a favor, 25; en contra, 30; abstencions, 3. Queda rebutjat el primer punt de la moció.

Passam a votar-ne la resta, és a dir, el punt número dos i el número tres.

Senyores i senyors diputats que votin a favor, es volen posar drets, per favor? Poden seure, moltes gràcies.

Vots en contra? Poden seure, moltes gràcies.

Vots a favor, 28; en contra, 30; abstencions, no n'hi ha. Queden rebutjats també els punts dos i tres d'aquesta moció.

III.3) Moció RGE núm. 3809/95, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política d'habitatge i sòl del Govern de la CAIB, derivada de la Interpel·lació RGE núm. 2574/95.

Passam a la següent moció, a la 3809/95, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a política d'habitatge i sòl del Govern de la Comunitat Autònoma, derivada de la Interpel·lació RGE 2574/95. Té la paraula per part del grup parlamentari proposant el diputat Sr. Francesc Antich.

EL SR. ANTICH I OLIVER:

Amb la moció que presentam avui, derivada de la Interpel·lació 2574/95, hem volgut aportar una sèrie de propostes que creim podrien millorar la política d'habitatge d'aquesta comunitat autònoma en alguns aspectes.

En el primer punt, quan demanam la construcció de 375 habitatges de protecció oficial amb règim especial per a l'any 1996, ens basam purament i simple en la proposta que va fer el president de la Comunitat Autònoma en el debat sobre acció política i de govern dia 24 d'octubre de l'any passat, o sigui, realitzar 1.500 habitatges socials en quatre anys dirigits a les famílies que estan per sota del 2'5 del salari mínim interprofessional i executar una quarta part del programa dins cada un d'aquests anys. Per tant, això significa que, per a l'any 1996, s'han de fer 375 habitatges de protecció oficial amb règim especial, d'acord amb el que hi va dir el president, i no 250 habitatges, tal com ha previst l'Ibavi, posteriorment en el seu programa d'actuació. Per tant, en aquesta primera part del punt primer només es tracta que l'Ibavi, de qualque manera, faci cas del president de la Comunitat Autònoma en relació amb aquest any 1996.

A la segona part del punt primer, ni nosaltres estam d'acord amb el president Soler ni tampoc hi està l'Ibavi. El president Soler va dir que d'aquests habitatges un 70% serien en compra-venda i un 30% en lloguer. L'Ibavi preveu en el seu programa un 80% en compra-venda i un 20% en lloguer. Nosaltres pensam que per a l'any 1996, com a mínim, un 60% n'hauria de ser de lloguer i un 40%, en compra-venda. Ho creim així perquè ha de ser prioritari facilitar habitatges a famílies amb més pocs recursos, i aquestes són els destinataris clars dels habitatges de lloguer, perquè quan es fan promocions de lloguer, hi ha moltes famílies en les llistes d'espera, i perquè, a més, poden ser també una bona ajuda per als joves, que són qui més difícil ho tenen per accedir a un habitatge en propietat, en la mesura en què es tracta de la primera vegada que ho intenten i no compten, com una gran part de la població, amb un habitatge previ.

Quant al segon punt de la moció, relatiu a modificació de la normativa d'adjudicació d'habitatges, pensam que tal com està la normativa actual d'adjudicació d'habitatges, s'afavoreix la compravenda enfront del lloguer, fent que de qualche manera pesi més la rendibilitat econòmica que la rendibilitat de caire social. No ens pareix adequat que l'actual normativa permeti la compravenda a famílies que guanyen, per exemple, una vegada el salari mínim interprofessional, perquè aquestes famílies molt difícilment podran fer front a la quantitat que suposa l'entrada d'un habitatge en règim especial, que pot oscil·lar entre un milió i un milió i mig de pessetes, i després fer front també a la quota mensual, sense que això desbarati el pressupost familiar. No és convenient que cap família dediqui per damunt d'un 30% dels seus guanys a l'habitatge, ja que això pot impedir fer front a d'altres necessitats també prioritàries i importants. Des d'un punt de vista social, pensam que això no és el més adequat, i per això proposam, tal com ja establia l'anterior normativa d'adjudicació d'habitatges, que les famílies que guanyen per sota d'una vegada i mitja el salari mínim interprofessional es derivin a habitatges de lloguer.

En relació amb el tercer punt, quant a un programa o pla per aconseguir sòl, s'ha de dir que cada any es preveu, per l'ibavi, un pla en aquest sentit, però cada any també, quan l'Ibavi presenta el programa d'actuació, hi figuren un munt d'habitatges a construir que no tenen ubicació determinada. És necessari evitar aquesta improvisació. El darrer exemple el tenim en el programa presentat l'any 1996, on de 250 habitatges a construir, la ubicació de 150 estava sense determinar. Nosaltres pensam que hi ha d'haver més coordinació amb els ajuntaments, coordinació que es fonamenti en una planificació, planificació que permeti fer habitatges allà on realment es necessiten i no en el municipi que aporti un solar, sense ser aquest, per ventura, el més necessitat. Un obstacle d'això pot ser la manca de facilitats de segons quins ajuntaments per aconseguir sòl. Tal vegada, facilitant equips de gestió a segons quins ajuntaments, només fent ús dels instruments que preveu el text refós de la Llei del sòl de 1992 en el seu títol vuitè, sobre intervenció en el mercat del sòl, o fent ús de les mesures de finançament d'actuacions protegibles en matèria de sòl previstes en el Reial Decret 2812/1995, sobre habitatges i sòl, es podrien aconseguir solars adequats i a bons preus; tot això sense perjudici d'altres ajuts o línies de finançament amb fons propis de la Comunitat Autònoma amb aquest destí.

Quant al punt quart, en relació amb la creació d'oficines d'informació i gestió en matèria de rehabilitació, pensam que acostar a la gent la informació i l'assessorament, facilitar la gestió de les sol·licituds, tramitacions de préstecs, peticions als ajuntaments, etc., fomentaria molt més les actuacions en matèria de rehabilitació, ja que això podria aclarir molts de dubtes a la gent més senzilla i sobretot llevar pors a burocràcia i a la tramitació de papers davant d'organismes i davant dels bancs, el contrari pot suposar que només la gent més informada es beneficiï de segons quina classe de préstecs. Jo sé que la conselleria normalment ha acudit a donar informació als ajuntaments que l'han demanada, però si això tengués un mínim d'estructura i s'organitzàs, per exemple per mancomunitats, acudint uns dies a cada poble, com fan d'altres serveis mancomunats, podria ser un revulsiu per a una matèria tan important com és la rehabilitació.

Quant al punt número cinc, en relació al programa per a joves, d'habitatge de lloguer, ja sabem que el Govern té en marxa una borsa d'allotjament jove que fixa determinades quotes d'habitatges a les promocions per a joves i, per tant, sabem que s'hi estan fent coses. De totes formes, nosaltres pensam que seria convenient ampliar les actuacions quant al col·lectiu jove, per molts de motius, entre ells, els joves tenen difícil adquirir un habitatge, perquè normalment no compten amb un habitatge previ, això ja ho havíem dit, i també és el moment en què la persona s'inicia de qualche manera dins el món laboral i, per tant, la seva posició sol ser més precària que en d'alters moments de la vida; per això, es podrien estudiar iniciatives per ampliar el que s'està fent avui per part del Govern en matèria d'habitatges per a joves. Iniciatives com desenvolupar un programa o iniciativa de construcció d'habitatges en règim de lloguer amb opció de compra i per sota del preu de mercat, dirigit principalment a parelles joves i a joves amb càrregues familiars o desenvolupar programes o iniciatives de rehabilitació d'habitatges en cascs antics per llogar a joves amb baixos nivells de renda, amb la qual cosa, a més d'afrontar la problemàtica que afecta els joves, seria una iniciativa més en matèria de rehabilitació i, a més, tendria una funció molt important de donar més vida a certes barriades o pobles amb la incorporació de gent jove, a aquestes barriades o pobles. Les oficines que proposàvem en el punt anterior també podrien complir l'objectiu d'informar i assessorar els joves sobre els plans específics per a ells.

Aquests són els punts que volíem presentar, i pens que amb cada un d'ells hem aportat una sèrie d'iniciatives que pensam que són vàlides, que segurament són millorables i ampliables, però que, en tot cas, pensam que per aquest camí poden millorar la política d'habitatge que en aquest moment està fent la nostra comunitat autònoma. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per part del Grup Parlamentari Mixt, Sr. Balanzat, té vostè la paraula.

EL SR. BALANZAT I TORRES:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats. Els poders públics tenen l'obligació de facilitar a totes les persones l'accés a un habitatge i en especial a les persones que no ho poden fer segons les condicions normals del mercat. Valoram positivament la idea que l'oferiment d'habitatges en propietat no ha de ser l'única via de solució al problema, els poders públics han d'oferir habitatges de lloguer amb condicions avantatjoses, tant per a les persones que es troben en situació de provisionalitat com per a les persones que ni amb crèdits blans poden plantejar-se la possibilitat d'adquirir un pis o una casa. Per això, el Grup Mixt donarà suport a aquesta moció.

Volem, però, tocar dos punts que pensam que haurien de completar el contingut de la moció, si volem que sigui feta des d'una vertadera perspectiva de sensibilitat social i de consciència ecològica.

El primer punt fa referència als col·lectius que han de ser objecte de polítiques específiques. La moció que ens ocupa fa referència únicament a les persones joves, sens dubte un sector de població amb una urgent demanda de polítiques d'habitatges que li siguin especialment adreçades. El problema dels joves i de les joves que no poden iniciar la seva pròpia vida és greu i requereix d'un conjunt de polítiques, entre les quals la d'habitatge ha de tenir un lloc essencial, però hi ha altres col·lectius que no podem oblidar, en primer lloc, el de les noves famílies que no responen al model tradicional i que cada vegada són més nombroses. Les dones fadrines, separades o divorciades amb fills al seu càrrec constitueixen un grup molt desprotegit; una política que faciliti el seu accés a l'habitatges suposaria una bona mesura per afavorir l'autonomia d'aquestes persones i potser permetria acabar amb situacions de dependència no desitjada. També hi ha el col·lectiu de les persones que sense ser necessàriament joves, viuen en una situació d'atur de llarga durada i tenen poques perspectives de sortir-ne, la inserció dels sectors que necessiten d'una atenció específica és una qüestió de justícia. Finalment, hi ha els col·lectius de minories ètniques i de persones immigrades. Pel que fa als primers, ja coneixem la complexa problemàtica que pel que fa a l'habitatge presenten grups com el dels gitanos; els poders públic, com a responsables del benestar de tots els ciutadans i ciutadanes, estan obligats a dissenyar una política que no prejudici el comportament social de cap grup i que tracti de trobar el difícil equilibri entre la integració i el manteniment d'un estil de vida diferent. Pel que fa als immigrants, constitueix un deure de solidaritat facilitar una estada digna a aquestes persones que han hagut de fugir d'una situació que no els oferia perspectives de vida digna. Els Verds hem presentat, i desitjam debatre-la properament, una proposició no de llei relativa a una possible actuació de l'Administració autonòmica davant, precisament, el fet de la immigració.

El segon punt que volia destacar és el del lligam entre política urbanística i política d'habitatge. El Govern autonòmic hauria d'entendre que l'oferiment d'habitatge en propietat o en lloguer amb bones condicions pot constituir una mesura efectiva contra el caos urbanístic; moltes parcel·lacions irregulars no es destinen a segones residències, sinó a edificacions per a persones que veuen una forma barata d'aconseguir un habitatge al qual no poden arribar per la via legal. Les autoritats autonòmiques haurien de vigilar les administracions municipals en el compliment de la disciplina urbanística i oferir els canals perquè no s'arribin a situacions de fets consumats que difícilment es poden resoldre sense crear greuges comparatius o conflictes socials. És molt important que la política d'habitatge creï els instruments que facin possible afavorir de forma efectiva la rehabilitació de cases antigues, especialment als centres històrics, enfront de l'expansió urbanística, es tracta d'evitar l'abandonament i la decadència dels centres de ciutats i pobles i, en definitiva, frenar l'expansió urbanística incontrolada, insostenible en un territori limitat com és un arxipèlag com el nostre. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per part del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida, té la paraula el seu portaveu, Sr. Grosske.

EL SR. GROSSKE I FIOL:

Moltes gràcies, Sr. President. D'entrada, nosaltres compremem, com ja vàrem manifestar en la interpell·lació, que l'exercici de la competència en habitatge per part d'aquesta comunitat viu una situació un tant viciada, en el sentit que aquesta competència que s'exerceix en exclusiva no ve acompanyada d'un marge de maniobra suficient quant a recursos ni quant a polítiques associades bàsicament en matèria fiscal i financera, i també compremem que en matèria d'habitatge social o en règim especial, l'Ibavi, és a dir, l'Administració autonòmica, fa en aquesta comunitat un esforç proporcionalment superior a d'altres comunitats autònomes, on la participació d'agents privats i cooperatives i altres promotors és superior que en el cas de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, però aquestes dues consideracions prèvies no justifiquen des del nostre punt de vista l'incompliment d'objectius anteriors del pla quadriennal d'habitatge ni, evidentment, aquesta diferència anunciada i crec que denunciada pel Sr. Antich en la seva intervenció entre els objectius que es planteja per a l'any 1996 l'Institut balear de la vivenda i els objectius que va plantejar el president d'aquesta comunitat autònoma a un debat parlamentari, crec que va ser el mes d'octubre de 1995. Nosaltres pensam que aquest desajustament s'ha de corregir i, en definitiva, pensam que en una matèria tan sensible com aquesta de l'habitatge, i en especial de l'habitatge social, aquesta comunitat autònoma hi pot fer, i té l'obligació de fer-lo, el màxim d'esforç pre satisfer les demandes ciutadanes. En aquest sentit, nosaltres votarem favorablement el contingut de tots els punts de la moció presentada pel Grup Parlamentari Socialista. El primer punt, quant que el nombre, és a dir, quantitativament allò que es demana en termes d'habitatge social per a 1996 és simplement complir amb els compromisos que aquí va manifestar el president Soler; quant al tema de la proporció, lloguer, compravenda, efectivament, és un objectiu ambiciós, però que, en tot cas, nosaltres pensam que ve a corregir una deficiència històrica de desatenció a l'habitatge de lloguer per part de l'Administració pública. Pensam que el segon punt és realista a l'hora d'abocar cap al lloguer aquelles famílies a les quals s'adjudiquen habitatges i que tenen uns ingressos inferiors a 1'5 vegades el salari mínim interprofessional. El tercer punt, de qualche manera ve a posar l'èmfasi sobre un tema fonamental, que és la col·laboració dels ajuntaments amb la dotació de sòl, amb el forniment de sòl, i en aquest sentit, ens agradaria veure una administració autonòmica prou activa com perquè els ajuntaments se sentissin en aquest sentit emplaçats davant dels seus propis veïnats i davant dels seus propis ciutadans, és a dir, emplaçats per la Comunitat Autònoma a l'hora de fer allò que la llei preveu com la seva funció fonamental, que és la de forniment de sòl per a l'habitatge. El quart punt, nosaltres pensam que és un esforç realment modest i insuficient, però sobre un tema particularment sensible, que és el de la rehabilitació dels habitatges, hem de pensar que en aquesta comunitat autònoma és conegut que hi ha 50.000 habitatges desocupats i, en part, una política adequada de rehabilitació contribuiria a la seva entrada en el mercat de l'habitatge. I, naturalment, votarem també a favor el cinquè punt, on simplement es demana fer un pla o un programa integrat de lloguer específic per a joves. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per part del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, té la paraula el seu portaveu, el Sr. Mateu Morro.

EL SR. MORRO I MARCÉ:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Ja ho vàrem dir en el moment en què es va plantejar aquest debat, que el tema de l'habitatge és un aspecte dels més centrals, dels més importants de la política autonòmica, especialment des del punt de mira social. Creim que l'aportació que ha fet el Sr. Antich en presentar aquesta moció d'aquests cinc punts concrets és positiva, és una aportació que la valoram, creim que té un component de marcar unes línies, unes línies d'una major incidència social, una major visió global, uns criteris i unes orientacions a les quals, des del nostre punt de vista, no els podem deixar de donar suport. Per això, el grup del PSM, el Grup Nacionalista-PSM, donarà suport a totes i cada una de les propostes presentades a la moció del Grup Parlamentari Socialista.

Creim, fent una breu fixació de postura, que és correcte plantejar la iniciativa d'iniciar, tal com va dir el Sr. Soler en el debat que s'ha esmentat, la construcció de 375 habitatges de protecció oficial en règim especial i també creim que la relació a favor d'una major oferta de lloguer està plenament justificada. Sabem que hi ha hagut llistes d'espera, per això, no ens semblaria correcte excusar-se en problemes inherents a aquesta casta d'oferta de lloguer, ja que el seu objectiu de facilitar l'accés a l'habitatge a la població justifica una major proporció d'aquesta oferta de lloguer. De la mateixa manera, veim correcta i positiva la proposta de modificar la normativa d'adjudicació d'habitatges a fi que les famílies amb menors ingressos puguin accedir a habitatges de lloguer, com també valoram que la realització d'un pla o programa d'actuació amb els ajuntaments per aconseguir sòl, per construir-hi habitatges de protecció oficial en règim especial, pot significar un element de planificació i de coordinació que surti de fer actuacions puntuals aquí i allà sense aquesta visió del territori coordinada amb les administracions locals, amb els ajuntaments. Ja ho vàrem dir en el seu moment, que per al Grup Nacionalista-PSM, tot allò que impliqui acostar als ciutadans aquestes tramitacions, eliminar gestions i burocràcies, és bo, i molt més si això és amb la finalitat de promoure la rehabilitació d'habitatges i de barriades degradades. Finalment, la proposta de dur a terme un pla de lloguer específic per a joves, ens sembla una necessitat, encara que hi hagi hagut qualche casta d'iniciatives, fins ara no ha estat plenament resolta. I amb aquesta perspectiva, és ben necessari que s'hi aportin noves iniciatives. Per tant, el nostre grup donarà suport als cinc punts continguts en aquesta moció del Grup Parlamentari Socialista. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per part del Grup Parlamentari Popular, té la paraula el seu portaveu, Sr. Avel·lí Casasnovas.

EL SR. CASASNOVAS I ANDREU:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. En relació amb la moció que presenta el Grup Parlamentari Socialista derivada d'una interpel·lació relativa a política d'habitatge i sòl del Govern de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, el Grup Parlamentari Popular ha d'anunciar que no votarà favorablement cap dels seus punts.

El primer punt d'aquesta moció vol instar el Govern perquè iniciï 375 habitatges de protecció oficial en règim especial, un 60% en lloguer i un 40% en compravenda. Creim que no podem donar una passa enrera, perquè el Govern té prevista la iniciació a Balears durant l'any 1996 de 400 actuacions en habitatges de protecció oficial en règim especial, per tant, supera els sol·licitats pel grup Socialista i es posa de manifest que l'Ibavi, en aquest cas, no és que no faci cas, valgui l'expressió, del president del Govern, sinó que fins i tot supera les seves previsions de 24 d'octubre de l'any 95.

Pel que fa a la petició de destinar el 60% d'habitatges a lloguer i el 40% a compravenda, creim que són percentatges no justificats ni que ni d'enfora s'ajusten a la realitat. L'actual tendència del mercat, així com també els estudis realitzats per l'Institut balear de la vivenda, ens permeten afirmar que quasi el 90% dels sol·licitants d'habitatges desitgen convertir-se en propietaris d'habitatges. De l'anàlisi del compliment del pla 1992-1995, se'n dedueix que totes les comunitats autònomes han dut a terme les seves promocions amb un percentatge superior al 85% en règim de compravenda. En relació amb aquest punt, no hem de deixar de banda, i ho recalcam, que el 80% dels promotors públics, tant de les comunitats autònomes com dels ajuntaments, per cert, nombrosos d'ells regits pel Partit Socialista, han apostat decididament per la compravenda. Per açò, no entenem que a Balears, amb una renda superior a la de la resta del territori nacional, s'hi vulgui nedar a contracorrent i promoure una política d'habitatge que ens abocaria a un estrepitos fracàs. Creim que aquí, a Balears, té sentit destinar un tant per cent moderadament baix de les promocions al lloguer i la resta, la més important, a la compravenda. A més, hi hem d'afegir que també es destinaran a lloguer tots aquells habitatges que l'Ibavi vagi recuperant de promocions antigues, aquesta política ja ha permès de posar en el mercat un bon nombre d'aquests habitatges.

Pel que fa al segon punt de la moció que presenta el Grup Socialista, i referent a possibilitar una modificació de la normativa d'adjudicació, a fi que les famílies que estiguin per sota d'15 vegades el salari mínim interprofessional hagin d'accedir a habitatges de lloguer, creim que és una posició rebutjable perquè és una contravenció de les més elementals aspiracions de tot ciutadà d'aquestes illes, com és la de convertir-se en propietari de la seva pròpia casa.

El punt tercer de la moció ens parla de la política de sòl. No hem d'ignorar aquí que l'Institut balear de la vivenda ja ha posat en marxa un programa dirigit a la recerca de sòl apte per urbanitzar a tot el territori de les Illes i molt especialment en els municipis de Balears amb una població superior a 10.000 habitants, que és on s'ha d'intentar concentrar el 90% de l'esforç de l'Institut balear de la vivenda, a causa que aquests són els municipis on es concentra una major part de la demanda.

El punt següent de la moció, el quart, ens parla de dur a terme un pla o programa d'actuació per crear oficines d'informació i gestió per facilitar la tramitació de sol·licituds d'ajudes en matèria de rehabilitació, i sembla que sigui una cosa que ve de nou. Ja des de l'any 92, quan entrà en vigor el pla quadriennal d'habitatge 92-95, es van posar en funcionament les oficines de Maó, Alcúdia i Eivissa, totes elles destinades a tramitar ajudes en matèria d'habitatge, i que varen ser obertes en virtut de convenis subscrits entre la Conselleria d'Obres Públiques i Ordenació del Territori del Govern balear, d'una banda, d'altra banda, l'Ajuntament d'Alcúdia i els consells insulars de Menorca i d'Eivissa, per l'altra.

I per acabar, el punt cinquè i darrer d'aquesta moció presentada pel Grup Socialista, vol instar el Govern d'aquesta comunitat autònoma a realitzar un pla o programa de lloguer específic per a joves. Creim que tampoc no té massa sentit, perquè l'Institut balear de la vivenda (Ibavi) ja té previst que a totes les seves promocions existeixi un mínim d'un 20% d'habitatges per a joves de menys de trenta anys, tot açò sense oblidar algunes promocions concretes, per exemple, la que es durà a terme a sa Calatrava, amb 31 habitatges destinats a aquest col·lectiu del jovent; també s'ha dit que altres col·lectius havien estat oblidats, dins la moció, dins la moció, tal vegada sí, però no dins l'actuació de l'Ibavi, que també contempla les persones discapacitades i (...) que en un futur pugui contemplar també altres grups de població. Així mateix, les promocions com les de Mancor de la Vall, Caimari, Inca o Deià tenen per adjudicatari en més d'un 90% els joves menors de trenta anys. Hi he d'afegir també que l'Ibavi està fent un important esforç en aquells habitatges de règim especial que estaven finançats fins un 90 i que ara, per a la resta, es fan convenis amb entitats bancàries i financeres que permetran que en segona hipoteca el cent per cent dels interessos siguin assumits pel propi Institut balear de la vivenda.

En conclusió, per tant, després de tot el que hem anunciat, és obvi que no podem donar suport a aquesta moció del Grup Socialista, la qual en res no milloraria la política d'habitatge i sòl duta a terme pel Govern d'aquesta comunitat autònoma. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. En torn de rèplica, té la paraula el Sr. Francesc Antich.

EL SR. ANTICH I OLIVER:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. En primer lloc, vull agrair el suport que han donat a la moció tant el Grup Mixt com el Grup d'Esquerra Unida com el Grup PSM, i per altra banda, no és cap sorpresa que el Grup Popular no doni suport a cap dels punts de la moció, perquè des de fa bastant de temps tenim diferents punts de vista, diferents maneres de veure el tema de l'habitatge públic. Se'ns parla de 400 habitatges, que l'Ibavi farà 400 habitatges, la veritat és que de la memòria de l'Ibavi presentada en el moment del pressupost no es deriva això, se'n deriva que hi ha 250 habitatges preparats per fer-se durant l'any 1996, tal com jo he citat abans; de totes formes, si els fan, la veritat és que ens faran ben contents.

Per altra banda, se'ns diu que tothom demana per anar a habitatge en propietat. És una cosa que ja la vàrem explicar. Jo supòs que si a tothom es demanava a veure si vol millorar de cotxe, tothom en voldria millorar, o si tothom voldria tenir una casa molt més bona, també tothom la voldria tenir. Estam parlant de famílies amb pocs recursos, estam parlant d'habitatge social i, per tant, no és tant un tema de voler com un tema de ser convenients o no uns determinats preus d'habitatge.

Per altra banda, ens diuen que sempre han estat pel tema de l'habitatge en lloguer, i això ho demostra clarament que en el moment de discutir-se si es presentava un nou pla d'habitatge o si es perllongava aquest, totes les comunitats del Partit Popular estigueren en contra d'un nou pla d'habitatge que precisament fomentava el tema del lloguer.

Nosaltres creim que és necessari donar el tractament social que pertoca a la política d'habitatge públic, en el sentit que, des de la seva funció d'emparar drets constitucionals bàsics i de servir d'instrument de redistribució de riquesa, ha de prioritzar les respostes a les famílies amb menys recursos, i, sense cap dubte, els habitatges de lloguer són els adequats per fer front a les necessitats de les famílies amb menys recursos.

La política d'habitatge s'ha de compaginar amb un adequat seguiment per part dels serveis socials, seguiment que en cap cas pot permetre que aquestes famílies dediquin percentatges del seu sou a la compra d'un habitatge que afectin la correcta satisfacció d'altres necessitats també importants.

Per tant, en temes socials, i l'habitatge públic ho és, no es pot de cap manera, com es fa aquí, des d'aquesta comunitat autònoma, primar la rendibilitat econòmica, el compte de resultats econòmics, per damunt de la rendibilitat social. La gestió econòmica, sense cap dubte ni un, ha de ser la millor possible, però el que és important és facilitar en aquest cas un habitatge adequat en metres quadrats i en preu a les famílies que si no és així, no poden accedir d'altra manera a un habitatge.

Hem volgut també expressar la necessitat que les actuacions s'han de planificar, no és bona la improvisació, i planificar no vol dir enviar una instància als ajuntaments per sol·licitar-los quants habitatges volen construir, planificar vol dir conèixer les necessitats d'habitatge reals, i en relació amb aquestes, posar una sèrie d'iniciatives en marxa per complir uns objectius, iniciatives basades en els instruments que ja tenim i facilitar equips per donar suport a l'adquisició de sòl, iniciatives noves per crear noves línies d'ajudes o de finançament. Les planificacions han d'anar acompanyades de mitjans i de finançament adequats.

També he volgut ressaltar la importància de la rehabilitació, importància per al gran nombre de cases buides que hi tenim, importància en l'estalvi de territori, serveis i recursos, i de recuperació del nostre patrimoni; per a això, necessitem llevar burocràcia, ja ho hem dit abans, i pensam que una forma important de llevar aquesta burocràcia és crear oficines; se'ns diu que ja n'hi ha algunes de creades, fins i tot se'n parla de la d'Eivissa, els representants del nostre grup d'Eivissa ens diuen que a Eivissa el que hi ha és un número de telèfon que es dona a la gent i que a través d'aquest número de telèfon poden demanar informació, això no és una oficina d'informació, si les altres que ha anomenat funcionen igual, estan ben arreglats, i si ja n'hi ha algunes, el que voldríem és que n'hi hagués moltes més, que s'acostassin al Pla de Mallorca, que s'acostassin al Raiguer i que s'acostassin també a les altres illes.

Finalment, encara que és ver que hi ha altres col·lectius necessitats, hem volgut prioritzar els joves perquè tots els començaments són difícils i, sense cap dubte, gaudir d'un habitatge digne ajuda a moure's millor en aquells primers moments d'entrar en el mercat laboral. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. En torn de contrarèplica, té la paraula el Sr. Avel·lí Casasnovas.

EL SR. CASASNOVAS I COLL:

Només vull dir al Sr. Antich un parell de punts on encara hi hagi alguns dubtes.

En primer lloc, pel que fa a la política d'habitatge que duu el Govern, a diferència d'aquella per la qual el seu grup parlamentari apostola o voldria, ells aposten per una política d'habitatge on el major nombre sigui de lloguer i el Govern ho fa per la de propietat, no perquè sigui un mer capritx, sinó perquè açò és la demanda que hi ha. En aquests moments, la demanda de propietat és molt més alta que la de lloguer i, per tant, creim que el Govern hi ha d'actuar en conseqüència.

Referent a l'altre punt, que també el voldria aclarir, és el fet que l'Ibavi en té prevists per a l'any 96 no 375, com inicialment s'havia previst, sinó que fins i tot ha superades aquestes previsions, i n'estam contents, és a dir, no és que no faci cas, com vostè havia dit, del president del Govern, sinó que fins i tot fa un esforç superior al que se li demana, i són 400 habitatges per a l'any 96, concretament, a son Gibert: 220, al polígon de Llevant: 80; a Inca: 28, a Sant Lluís (Menorca): 7, a Ciutadella: 22, i en altres petites actuacions, un conjunt de 43. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

Esgotat aquest punt, passam a la votació de la moció presentada pel Grup Parlamentari Socialista.

Senyores i senyors diputats que votin a favor, es volen posar drets, per favor?

Vots en contra?

Abstencions? No n'hi ha.

Vots a favor, 28; en contra, 30; abstencions, cap. Queda rebutjada aquesta moció presentada pel Grup Parlamentari Socialista.

II.- Debat de presa en consideració de la proposició de llei RGE núm. 3056/95, presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears, relativa a creació del Consell Econòmic, Ecològic i Social.

Passam al darrer punt de l'ordre del dia, que fa referència al debat de presa en consideració de la Proposició de llei RGE 3056/95, presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears, relativa a creació del Consell Econòmic, Ecològic i Social. Per fer-ne la presentació, té la paraula el portaveu del grup, Sra. Margalida Thomàs.

LA SRA. THOMÀS I ANDREU:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats. El Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears presenta a debat d'aquest parlament la presa en consideració del projecte de llei de creació del Consell Econòmic, Ecològic i Social de les Illes Balears. No és un debat nou ni original, ja que en aquest parlament ha estat debatut tres vegades: la primera, presentada per l'Entesa de l'Esquerra de Menorca-PSM; la segona, pel CDS, i la tercera, en fa tres anys, pel Grup Parlamentari Socialista. Una nova legislatura, un nou grup parlamentari, i Esquerra Unida, per tant, es veu obligada també a presentar de bell nou aquesta proposició de llei.

Per no ser repetitiu, sense afegir-hi quelcom de collita pròpia, aquesta proposició de llei presenta una novetat, l'originalitat consisteix en l'afegit de Consell Econòmic, Ecològic i Social, i per què? Les raons que fonamenten la necessitat d'aquest organisme, els més antics diputats i diputades d'aquesta cambra la recordaran de debats anteriors i sobretot les poden veure en l'exposició de motius de la proposició de llei.

La necessitat d'ordenar l'economia balear i garantir que els diferents sectors socials siguin escoltats i a l'hora puguin impulsar iniciatives, entre d'altres tasques, es fa imprescindible i, per tant, pensam que aquest és un bon instrument de participació. La vida econòmica de les Illes Balears pateix greus problemes i el diagnòstic d'aquests varia segons amb quins ulls, segons amb quins interessos, es fa l'anàlisi. És clar que som una de les comunitats autònomes més riques de l'Estat espanyol, però també és cert que els nostres índexs de precarietat en l'ocupació són una dada preocupant per a qualsevol analista, no parlem de les nefastes conseqüències de la reforma laboral i el canvi en les prestacions per desocupació arran de l'anomenat "*decretazo*", que crea situacions dramàtiques a moltes famílies, a homes i a dones que es veuen abocats a la marginació i a la pobresa. La necessitat, doncs, d'un organisme de participació, la més àmplia possible, o amb les diverses organitzacions socials puguin tractar sobre els temes econòmics i socials que es deriven de la política a dur a terme, és indiscutible.

Però tornam a allò que havia dit, que és l'afegit d'ecològic. Ve motivat pel fet que al món d'avui no es pot tractar cap aspecte econòmic i social si no va lligat inseparablement a l'impacte que representa sobre la natura, i en tenim moltes mostres clares a la nostra comunitat autònoma. És imprescindible comptar amb aquest impacte mediambiental quan s'hagi de planificar el desenvolupament econòmic que, per a nosaltres, no cal dir-ho, ha de ser autosostenible. I s'han de trobar llocs d'encontre entre tots els interessats: patronals, sindicats, ecologistes, organitzacions socials i representants del Govern i de les administracions públiques de les nostres illes. Per això li hem donat aquest nom nou i una composició ampliada als representants de les organitzacions ecologistes. És un aspecte nou, insòlit a l'Estat espanyol, com ben bé saben ja, on ja està constituït el Consell Econòmic i Social de tot l'Estat i on estan constituïts ja a moltes comunitats autònomes. A la nostra encara no està creat i feim la proposta en aquest projecte de llei, perquè insistim en la característica de la nostra comunitat, una economia eminentment turística, depenent, per tant, del territori i de la natura, i més necessari és que els organismes participatius intentin conjugar els interessos a vegades contraposats o malentesos entre el món de l'empresa, el món dels treballadors i de les treballadores, el món ecologista de defensa de la natura i del medi ambient i amb tot allò que fa referència a l'activitat normativa en matèria ecològica, transport i comunicacions, energia, obres públiques, habitatge, etc.

No reiterarem els arguments normatius respecte a la necessitat d'aquests organismes, ja que tant la Constitució espanyola, el nostre Estatut d'Autonomia i la Unió Europea en parlen i, sobretot, no ho faré perquè ja figuren en els antecedents del projecte de llei i s'han reiterat en els debats parlamentaris anteriors.

Volem defensar aquest projecte nostre encara que presentant-nos oberts a totes les suggerències i esmenes que creguin convenient fer-hi, perquè és un projecte de llei que si s'acorda la seva presa en consideració temps hi haurà per millorar-lo en tot allò que es planteja.

Només em referiré a allò que volen destacar, el Consell Econòmic, Ecològic i Social és un ens de Dret públic, amb personalitat pròpia, un òrgan consultiu en tot allò que fa referència a la planificació econòmica, ecològica i social. Per tant, hauria d'emetre la seva opinió en tots aquells conflictes o situacions difícils que es puguin donar, com hem viscut recentment amb el cas de Yanko o a la propera presentació del pla energètic i d'altres. La seva composició l'hem plantejada àmplia; coneixem que hi ha diversos models, des del més restrictiu de les Illes Canàries amb 18 membres, fins al més ample de Castellà-Lleó amb 36. Nosaltres l'hem triat ample perquè el presentam com a organisme plural i, per tant, donam cabuda a representants d'organitzacions socials, ecologistes, sindicals, patronals, amb 5 representants de cada grup d'aquestes, més un representant per cada grup d'organitzacions de pagesos, pescadors, consumidors, cooperatives que l'hauríem de nomenar unions o organitzacions d'economia social, a suggerència de les seves organitzacions; associacions de veïns i d'immigrants que, per error ortogràfic, figura al projecte de llei com si diguéssim emigrants.

Les seves funcions queden clares en el projecte, informar amb caràcter preceptiu no vinculant els projectes de llei, lleis, decrets, etc., relacionats amb la política econòmica, ecològica i social; elaborar informes, dictàmens i propostes tant per pròpia iniciativa com a petició del Govern o d'aquest parlament; participar en el sentit consultiu en la planificació econòmica que elabori el Govern balear.

Per part del grup majoritari d'aquesta cambra ens poden respondre amb argumentacions de tipus formal que, no obstant les absències que puguin constatar-se, tenen la seva adequada recepció en el desenvolupament posterior del reglament d'aquest organisme, que haurem de fer, si s'aprova.

Coneixem, com hem dit, altres lleis de creació d'aquests organismes amb molta varietat de models; hem escollit aquest, que és el model d'Iniciativa per Catalunya, fruit de la col·laboració entre grups parlamentaris que aquesta cambra ja coneix per la iniciativa sobre països catalans, que va ser rebutjada en el seu moment. També recordam el recent debat sobre els pressuposts de la Comunitat Autònoma on no s'acceptaren diverses esmenes per dotar econòmicament el Consell Econòmic i Social durant el present any 96. Això no lleva, però, que no pugui aprovar-se la presa en consideració de la llei i, més endavant, acabat el tràmit parlamentari, dotar-lo econòmicament.

El nostre projecte, insistesc, allò que pretén és dotar la nostra comunitat autònoma d'un organisme de participació del qual ja gaudeixen altres comunitats, i ho hem consultat amb nombroses organitzacions socials, ecologistes i sindicals que ens han mostrat el seu suport, malgrat que alguns ja s'han vists sorpresos per la novetat d'"ecològic" que senzillament s'accepta amb l'exposició de les raons que he dit aquí.

Som conscients de la realitat de la nostra societat, una societat poc vertebrada d'allò que s'anomena societat civil, i per això pensam que s'han d'obrir nous canals de participació, de donar protagonisme a tots aquells que organitzats volen fer sentir la seva veu no només cada quatre anys, amb l'exercici del seu dret a vot, sinó també participant en organismes consultius que apropen més el fet públic, la gestió dels poders públics als ciutadans i ciutadanes. Gràcies.

(El Sr. Vice-president primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Thomàs. Grups que vulguin intervenir amb el torn a favor d'aquesta proposició de llei? Per part del Grup Mixt, té la paraula el Sr. Balanzat.

EL SR. BALANZAT I TORRES:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Si la democràcia és alguna cosa més que votar cada quatre anys, si admetem la credibilitat que s'han guanyat nombroses organitzacions i associacions per la seva útil activitat pública, si admetem que els equips reunits, pel fet d'haver estat elegits per la ciutadania, no ho sabem tot, si volem contribuir a trencar la imatge de clan que de vegades oferim els polítics, convé que aquesta comunitat autònoma disposi d'un dels instruments prevists per la llei per aprofundir en la democràcia i per canalitzar la participació ciutadana en el Govern de la cosa pública, és a dir, un Consell Econòmic, Ecològic i Social.

Des de començaments dels anys 90 els programes polítics verds ja incorporen la proposta de creació de consells econòmics, ecològics i socials com a organismes de consulta de totes les instàncies de poder. La novetat està en el terme ecològic. Un cop hem descobert tots plegats les bases ecològiques de les activitats econòmiques i socials, i més en aquesta comunitat on els lligams d'economia i ecologia són tan evidents. És cert que individualment els membres d'un futur consell econòmic, ecològic i social tenen oportunitat de fer arribar la seva veu a l'opinió pública i a les instàncies de poder per diverses maneres i canals, però no tenen gaire oportunitats de seure tots junts i d'haver de contrastar les seves opinions amb altres de diferents o, fins i tot, de contràries, i no en parlem de sotmetre's a la disciplina d'intentar arribar a un acord sobre alguna matèria.

Del debat en el si d'un consell d'aquesta naturalesa tots hi tenim molt a guanyar i res a perdre. Ara bé, la finalitat d'un consell així no és la seva creació i la col·locació de la medalla a qui l'hagi creat, sinó la seva continuïtat, la seva agilitat de funcionament i la seva influència real en el debat polític, ecològic i social d'aquesta comunitat. És per això que Els Verds donaran suport a la presa en consideració d'aquesta proposició de llei. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Balanzat. Per part del Grup Nacionalista-PSM, té la paraula el Sr. Orfila.

EL SR. ORFILA I PONS:

Sr. President, senyores i senyors diputats. Si l'oportunitat és un dels elements bàsics de qualsevol iniciativa política, hem de dir que aquesta proposició de llei ho és especialment oportuna, i no és que puguem dir que sigui nova, precisament. Segurament és aquesta, i ja el portaveu que representa el grup que l'ha presentada ho ha afirmat des d'aquesta tribuna, la quarta o cinquena vegada que es planteja aquest debat en el si del nostre parlament, i sempre amb el mateix resultat, s'estavella contra el mur de la majoria del PP que ni en vol sentir parlar de crear òrgans de participació. Però encara que abans el Grup Socialista vagi a presentar una proposta semblant, encara que també ho vagi a fer el PSM i, fins i tot, el CDS, com deu recordar ben bé el Sr. Quetglas, continua sent oportuna la proposta.

Oportuna perquè estam a una comunitat en la qual la peculiar situació econòmica i laboral exigeix poder comptar amb un fòrum de debat, en el qual els agents econòmics i socials i també els grups conservacionistes puguin parlar entre ells i fer sentir la seva veu davant l'administració; una administració que, no ho oblidem, acaba de rebre competències en matèria de treball. Oportuna perquè les propostes que cerquen promoure la participació de la societat civil sempre ho són oportunes, i perquè impliquen una forma diferent d'entendre la democràcia, molt més enllà de l'exercici del vot cada quatre anys. Oportuna perquè el Govern Soler sembla ser, sembla ser, més receptiu, molt més receptiu a determinades propostes d'aquest estil, i es tractarà de veure si en aquest cas també ho és o si simplement s'opta per donar la ja sabuda resposta del que no vol aprovar mai les propostes dels altres. És allò d'"estam d'acord, però el temps ho volem marcar nosaltres", que sol precedir a un vot negatiu, és aquell "estam d'acord i per açò votarem que no".

Està ben clar, per tant, que el vot del Grup Parlamentari del PSM serà favorable a la presa en consideració, encara que ja avançam la nostra voluntat de presentar esmenes que permetin millorar el text de la proposició. La veritat és que tenc curiositat, evidentment curiositat malsana, crec que puc ser sincer amb tots vostès per veure quina actitud de vot adopta el PP, i molt més després de llegir al seu programa electoral de les darreres generals una afirmació com aquesta: *Al día siguiente de nuestra llegada al Gobierno llamaremos a los agentes sociales para dialogar*. I és que aquest nou catecisme donarà molt de joc parlamentari en aquesta santa casa, si el President ho permet i no ens crida a la qüestió.

Resumint, tendran el suport del PSM i des d'aquesta tribuna cridam al grup de la *nueva mayoría* a què, encara que finalment la seva majoria hagi resultat esquifida, donin exemple en aquesta cambra de tot allò que han promès el darrer temps que farien a una altra cambra si tenien la majoria, aquí la tenen, crec que és important que els ho recordi, que compleixin, per tant, les promeses que diuen que faran allà també aquí, que no és poc aquestes promeses; i els vull confessar que si ho fan, si compleixen aquestes promeses, estic segur que n'hi haurà per llogar-hi cadires. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Orfila. Per part del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula la Sra. Carme García.

LA SRA. GARCÍA I QUEROL:

Gràcies, Sr. President, senyors diputats, senyores diputades. La història l'han recordada tots els que m'han precedit i no em toca recordar-la, però el que és evident és que els temps canvien, la societat evoluciona, les reivindicacions socials també canvien, els governants canvien i els models econòmics del Govern són modificats com a mínim amb maquillatges lingüístics. I aquesta legislatura és la del desenvolupament econòmic sostenible. També les noves propostes presentades pels grups nous en aquesta cambra i, per tant, ara se'ns presenta a debat la presa en consideració sobre la creació del Consell Econòmic, Ecològic i Social, presentada pel Grup d'Esquerra Unida, també per una diputada nova, com jo mateixa.

Votarem que sí a la presa en consideració perquè la participació i el diàleg, com el moviment, es demostrin caminant. Per tant, votarem que sí. El CEES, el Consell Econòmic, i ara ambdues L'Ecològic i Social ha de ser, com a mínim, un marc estable i permanent de comunicació i diàleg dels agents socials, perquè el nostre grup està fermament convençut que és un òrgan imprescindible perquè el Govern pugui fer valer com a certes dues paraules: participació i diàleg; perquè la conjuntura actual ho exigeix: conflictes laborals, noves competències de treball; perquè entenem que una llei com aquesta hauria de requerir de tots els grups un esforç de consens, el grup que la presenta ha ofert poder negociar canvis i que sortís amb el suport de tota la Cambra. I per això, avui, el grup majoritari d'aquesta cambra hauria de donar suport a la presa en consideració.

La història ens demostra que, desgraciadament, hem d'intuir que el Grup Popular no donarà suport a aquesta presa en consideració; jo també tenc interès per saber quins són els arguments que em donen ara; dels debats anteriors n'ha donat de legals, d'interpretació de la Constitució, de què no hi havia cap altra comunitat autònoma que ho tenia, hi havia motius de tot tipus, tenc ganes de saber quin és el que argüeixen ara. Nosaltres no volem entretenir-nos amb el folklorisme, hem defensat i hem donat raons de fons perquè la presa en consideració sigui suportada i puguem discutir totes les qüestions de forma allà on pertoqui. Les diferències entre els grups i les raons per votar que no, no crec que siguin, en el fons, ni tècniques, ni legals, ni de models diferents de consells econòmics, ni de cap del llistat d'excuses que ha donat el Grup Popular històricament cada vegada que s'han duit a discussió proposicions de llei o proposicions no de llei relatives al tema que tractem avui.

Del que es tracta, de veritat, és que hi ha diferències ideològiques bàsiques, uns grups estam a favor de la constitució d'un consell econòmic i social, i ara també ecològic, i altres, un, no hi estan d'acord, perquè, malgrat que sí que hi estan d'acord amb el fons i no amb la forma, que és una altra de les excuses que els nous parlamentaris ens han ensenyat que ens diran, la realitat és que tampoc no hi estan d'acord amb el fons. No hi estan d'acord perquè quan es troben en aquestes illes amb un consell econòmic, en aquest cas social, ja constituït per grups d'esquerres quan governaven el Consell Insular de Menorca, no saben què n'han de fer, i roden i roden i quan ja no en saben més, el president del consell insular demana assessorament als grups de l'oposició i els demana: què trobau, què he de fer amb el Consell Econòmic i Social? No saben que n'han de fer perquè, en realitat, la qüestió és que és una qüestió de fons i no de forma.

Crec que hauríem de votar tots a favor d'aquesta presa en consideració i després ja discutirem i esmenarem tot allò que no els agradi, que no ens agradi, que no passin cap pena que continuaran tenint majoria absoluta en aquesta cambra a l'hora de votar les seves pròpies esmenes. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. García. Grups que vulguin fer ús de la paraula en torn en contra d'aquesta proposició de llei? Per part del Grup Popular, té la paraula el Sr. Jaén.

EL SR. JAÉN I PALACIOS:

Muchas gracias, Sr. Presidente. Señoras y señores diputados. Subo a la tribuna para hacer un turno en contra y que no parezca que mis palabras sean un contraste con otras que aquí se dicen, y agradezco la forma mesurada que ha tenido la portavoz de Izquierda Unida en la exposición del proyecto que al fin, el suyo, de su grupo. Lleva razón, que no es un tema novedoso, que no es un tema original y, a pesar de esa terminología nueva por inclusión de una palabra, de ecología, y a pesar de reconocer que tiempo habrá para mejorarlo, nosotros ya anuncio que votaremos en contra.

Y damos por dichas todas las razones que en otros debates, creo que han sido tres, si mal no recuerdo, ya dimos, pero antes y sin entrar en otras cuestiones que todos ustedes conocen sí me gustaría hacer algunas reflexiones, tanto en lo que es la exposición de motivos como, en primer lugar, lo que son los antecedentes.

Hay una referencia al texto constitucional en su exposición y en los antecedentes y, en concreto, al artículo 131 de la Carta magna, en concreto ese artículo; y bien es verdad que en ese artículo se hace una referencia a una facultad que, en definitiva, es el Gobierno que la debe poner en marcha, el Gobierno de la Nación me refiero, y que no se ha hecho; no se ha hecho porque el Consejo Económico y Social no está creado ni sus órganos deliberantes ni sus funciones sobre el tema de la planificación.

También ha seguido ese camino, porque el único modelo al que tenemos de referencia es el modelo estatal del año 92 y otras comunidades autónomas, las que han podido, se han ceñido a ese consejo, y las anteriores pues a otros modelos, pero ninguna de ellas hace referencia al tema de la planificación. Es verdad también que en nuestro caso no hay ningún precepto estatutario que nos obligue a un desarrollo de esa naturaleza y ya dije en su momento, en otros debates con mayor profundidad, con ideas de debates más sustanciosos, que nosotros no estábamos cerrados a debatir el asunto, que nosotros podíamos estudiar el tema y que convenía que el tema se retomase una vez hubiese el desarrollo de las competencias en materia de trabajo y relaciones laborales, una vez se hubiesen desarrollado, acaban, prácticamente, de llegar a nuestra comunidad.

Se ha hablado de oportunidad o de inoportunidad, para nosotros el momento, yo no quisiera calificarlo de inoportuno, pero en fin, por ser un poco más ligero y no adjetivar con esa fuerza, como otros han hecho en sentido contrario al que yo expongo, sí tengo que decir que esto no es una prioridad del Gobierno, no es una prioridad del Gobierno. ¿Quiere esto decir que el Gobierno no tiene diálogo con las fuerzas sociales y económicas y con otras instituciones de derecho público, corporaciones públicas, como la Cámara de Comercio, cofradías de pescadores, que son corporaciones de derecho público? Pues claro que sí que las tiene las relaciones y que hace diálogo con ellos. Pero repito que el Gobierno, su prioridad, es el desarrollo estatutario y está, en principio, la Sindicatura de Comptes y el Síndic de Greuges. Ya ha manifestado el Gobierno su voluntad a la constitución inmediata, a su constitución inmediata de ambos organismos; y eso es lo primero y principal, lo otro no entra en esa prioridad.

Puede ser también que el Gobierno, cuando discuta el tema en su momento, en el momento que, a su juicio, sea oportuno, considere que deba crear un organismo de esta naturaleza, puede ser que lo considere así; pero también tengo que decirles que no está obligado en modo alguno que este organismo se haga por vía de ley, no está obligado; se puede hacer por vía de desarrollo reglamentario, a través de un decreto. Ese planteamiento también se suscitó con el Consejo Económico y Social a nivel del Estado.

Bien, hecha esta introducción, que yo pensaba que era necesaria para enmarcar el objeto del debate, sí tengo que decir que entrando en detalle, en primer lugar los antecedentes, yo creo que más que unos antecedentes, como es preceptivo que se haga, no se pueden llamar así. Falta una visión comparada del tema, por cierto, hubiese bastado recoger los antecedentes que una proposición del grupo Socialista, en su día, el año 92, presentaba, muy completa por cierto, había antecedentes europeos, españoles, y actualizarlos simplemente, porque los antecedentes estaban bien recogidos. Y, en definitiva, yo tengo que decir, y no lo tome el grupo proponente ni la portavoz del grupo, no lo tome en sentido de una crítica agria, sino lo que me parece a mí la constatación de una realidad, a mí me parece y lamento que lo que se presenta es un remedo, es una copia de otros proyectos, de otras iniciativas legislativas, que se ha hecho de forma apresurada, que se ha hecho de forma yo creo que poco reflexiva y que nosotros debemos rechazar, no sólo por los aspectos insustanciales o de forma, que los hay y que después también los citaré, sino por la cuestión que antes comentaba, que no es el momento de proceder a la aprobación de esta proposición de ley.

Mire, evidentemente hay cuestiones ideológicas que nos separan muchísimo, aún reconociendo y respetando el texto constitucional que todos acatamos, pero nadie en este país, empezando por un Gobierno socialista, un Gobierno de izquierdas, según, en fin, la terminología al uso, ha desarrollado el tema de la planificación económica, nadie. Y yo creo que ustedes, en su texto, en concreto en los artículos 1 y 3 hablan de la planificación económica; bueno, yo creo que ya nadie en eso, muchos profetas hubo en su momento, evidentemente, que predicaban la planificación económica, pero yo creo que ya en pocos sitios, por no decir en ninguno civilizado al uso, se puede hablar de ese asunto. Por tanto, estamos en desacuerdo con el contenido sustancial de las funciones que usted señala en el artículo 3 y en el 1.

Pero hay aspectos terminológicos que yo también aducía antes y que, sin duda, no tienen la importancia o el enfoque o la sustancia que antes hablaba de la planificación económica, sin duda, son mucho menores, pero yo los debo citar aunque sea para explicar, no para justificar, pero sí para explicar, porque veo que su proposición de ley, que esta iniciativa legislativa está poco pensada, es poco reflexiva. Hablan ustedes, por ejemplo, en primer lugar, hay una ausencia clara de una referencia a la entrada en vigor, no nos hablan, todos sabemos hay una disposición final que se suele poner para la entrada en vigor; nos hablan de un denominado *consell executiu*, yo no sé qué es el *consell executiu*, lo imagino y seguramente por esa copia que usted hacía referencia, catalana, pues seguramente se ha colado un poco este término porque, desde luego, aquí lo que hay es el Gobierno de la Comunidad Autónoma y esa denominación pues no existe. Hablan ustedes también del Diario Oficial de la CAIB, bueno el Diario Oficial de la CAIB no existe, existe un diario oficial en terminología vulgar y corriente pero eso tiene un nombre que está acuñado y que suele ir siempre pues en letra cursiva y que bueno, se llama *Boletín Oficial de la Comunidad Autónoma de las Islas Baleares*.

Y, en fin, yo creo que estas razones que ustedes aducen, incluso la novedad de la ecología, adjetivándolo como término ecológico, a nosotros nos parece que eso puede tener un tratamiento, el tema ecológico, en otros consejos y no necesariamente como aquí lo propone.

Yo creo que son razones suficientes digo, y no canso a sus señorías con el tema, porque yo, en fin, es un asunto muy debatido, razones suficientes: en primer lugar el enfoque que le he dado de la planificación económica, que yo creo que esto ya es una antigualla que sólo figura, pues eso, figura en algunos sitios, que allí está pero nadie se atreve a hablar hoy de planificación económica, eso es lo sustancial. Y luego hay otras cuestiones que evidentemente podrían ser mejoradas en el trámite parlamentario que son muy poca cosa, insignificante, si se quiere; y que revelan eso, el apresuramiento o el escaso rigor, por ser un poco más así, la elaboración de la proposición de ley y que nosotros, por la razón primera, por la razón primera, repito, porque éstas siguientes podrían ser enmendadas, no podemos apoyar. Muchas gracias, Sr. Presidente.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat).

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per part del Grup proponent, té la paraula la seva portaveu la Sra. Thomàs.

LA SRA. THOMÀS I ANDREU:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats. Primer de tot, agrair el suport que han donat els grups parlamentari de l'oposició, els representants del Grup d'Els Verds, del PSM i Nacionalistes de Mallorca i el Grup Socialista, i sobretot agrair el to de la seva intervenció i com han avançat arguments que, de fet, ja esperàvem tots, sobretot la Sra. García quan parlava de l'oposició que plantejaria el Grup Popular, que ja l'esperava i que, evidentment, ha tengut raó.

És cert que havíem preparat el tema llegint els diaris de sessions de les anteriors preses en consideració de projectes de llei semblants i sabem que el Grup Popular sempre responia amb aspectes de tipus formal i, per tant, no hi perdrem massa més temps, sobretot, perquè pensam que, ho ha dit molt clar, no és una prioritat del Govern i, per tant, no ho pensa votar a favor i no importa donar-li més voltes.

Bé, respecte als aspectes formals que ha parlat, és cert que ens ha explicat que no veu que sigui una proposició o una proposta de llei molt ben documentada, molt ben preparada, però també ens ha retret que quan ho va fer el Grup Socialista, que era molt millor presentada, igualment la va rebutjar en el debat de l'any 92 dient que, per molt bé que estàs feta els aspectes formals impeden la votació a favor d'aquell projecte de llei. No ha estat una còpia precipitada, sinó senzillament, ben conscients l'hem agafada amb el model d'Iniciativa per Catalunya, com hem dit, i aquests aspectes de si diu *Diario Oficial* o si diu *Butlletí Oficial de la Comunitat Autònoma*, la veritat és que per a nosaltres no són importants, sinó que allò important és el contingut de la llei i, precisament, quan l'hem defensada hem parlat que ens presentàvem oberts a qualsevol esmenes, a qualsevol millora d'aquesta proposició de llei perquè pensàvem que hi ha molts models, hi ha moltes formes de dur endavant aquest organisme.

Nosaltres pensam que la millor forma de constituir un organisme de participació és a través d'una proposició de llei d'aquest parlament, no a través de decret i, per tant, malgrat aquesta vegada el Partit Popular torna a explicar que no pensa donar-li suport, pens que en el moment que ho vegin oportú o en el moment que creguin necessari sí els recomanàriem que ho fessin a través de proposició de llei perquè, almanco, tots hi poguéssim participa i poguéssim aportar tots els representants dels ciutadans i les ciutadanes hi poguéssim aportar les nostres millores com hem intentat que es fes. I, per tant, jo no insistiré en resposta al Grup Popular, només dir-li que respecte a la planificació, que l'ha sorprès tant, li llegiria l'article 131 de la Constitució que parla de què l'Estat, mitjançant llei, podrà planificar l'activitat general per atendre les necessitats col·lectives, equilibrar i harmonitzar el desenvolupament regional i sectorial i estimular el creixement de la renda i la seva més justa distribució. Per tant, nosaltres ho hem agafat d'aquest article de la Constitució i hem interpretat que aquesta planificació de l'activitat general és una cosa, és un mandat de la nostra Constitució. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Torn de contrarèplica, Sr. Jaén té vostè la paraula.

EL SR. JAÉN I PALACIOS:

Gracias, Sr. Presidente. Le contesto desde el escaño, si me permite, no lo tome como una descortesía, sino todo lo contrario, más bien por agilizar el debate y concluir el tema.

Me hace usted una referencia última al artículo 131, yo le he dicho antes y ahora le reitero, y espero ser más claro, que ese artículo no es fundamento alguno del Consejo Económico y Social creado a nivel del Estado; que ese consejo, ese órgano consultivo en esas materias está hecho en función, si no creo recordar mal, del artículo 9 de la Constitución y del artículo 105, eso está claro. Y usted me permitirá también decirle que yo ya lo había anunciado, es decir, la postura de nuestro grupo era una postura bien conocida, y no íbamos a cambiar, si no había razones de oportunidad no había porque hacerlo así.

Los defectos de tipo formal también lo he anunciado, me parecían que eran cuestiones menores, yo no he hecho especial hincapié en el asunto. Y la referencia a la proposición de ley del Grupo Parlamentario Socialista lo decía porque, bueno, los antecedentes estaban recogidos prácticamente, menos los dos últimos años, que es donde ha habido alguna modificación, porque ha habido comunidades que así lo han regulado. Para hacerlo más completo se puede uno remontar a muchos años atrás, pero ya sé que el Sr. Quetglas me mira y lo hemos comentado antes, y no voy a citar antecedentes del año 19 y del año 23 porque no vienen al caso.

Pero hay una cuestión fundamental, y es que el contenido que ustedes presentan es sustancialmente distinto al contenido de la proposición de ley del Grupo Parlamentario Socialista; ustedes hablan de la planificación y nosotros tenemos bien claro que allá donde hay una economía de mercado del siglo XX, no del siglo XIX, allí es donde florecen las libertades, lo tenemos clarísimo. Hay igualdad de oportunidades, y allí las diferencias entre los ricos y los pobres, bueno, hay diferencias, pero no sucede igual en los sitios de la economía planificada, donde los ricos sí que son mucho más ricos y poquísimos, y los pobres son mucho más pobres y muchísimos. Muchas gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Passam a la votació i deman a la Cambra si pren o no en consideració la proposició de llei que acabam de tractar.

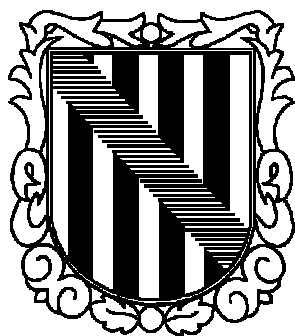
Sres. i Srs. Diputats que voten a favor, es volen posar drets per favor? Poden seure, moltes gràcies.

Vots en contra, es volen posar drets? Poden seure i moltes gràcies.

Abstencions? Poden seure i gràcies.

Vots a favor, 26; en contra, 30; abstencions, 2. Queda rebutjada, idò, la presa en consideració d'aquesta proposició de llei.

I en no haver-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS

PREU DE LA SUBSCRIPCIÓ

Un any	2.000 pessetes.
Sis mesos	1.000 pessetes.
Tres mesos	500 pessetes.
Preu de l'exemplar	100 pessetes.

Redacció i Administració
PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS
C/ Palau Reial, 16
PALMA DE MALLORCA

Imp. Parlament de les Illes Balears. Palma